

Rozwój nauki z natury rzeczy musi odbywać się płynnie, systematycznie i mieć długotrwały przebieg

Z prof. dr. hab. inż. Jerzym Skubisem, prorektorem ds. nauki rozmawia Krystyna Duda

– **Panie profesorze, przed Panem czwarta kadencja na stanowisku prorektora ds. nauki, jak ocenia Pan bieżącą, czy coś szczególnego charakteryzowało ten okres?**

– Moja trzecia kadencja na tym stanowisku trwająca od roku 1999 do 2002 była różna od poprzednich obejmujących lata 1990 do 1996. Różnicę upatrywałbym w mnogości spraw wynikających ze współpracy międzynarodowej m.in. z włączeniem się Politechniki Opolskiej w 5. Program Ramowy, a także z realizowanych inwestycji, których wcześniej nie było. W czasie pierwszej kadencji 1990–1993 – mówiąc w znacznym skrócie – tworzona była koncepcja przetrwania uczelni jako samodzielnej uczelni, druga kadencja 1993–1996 przebiegła pod znakiem prac zmierzających do przekształcenia już utrwalonej wyższej szkoły inżynierskiej w politechnikę, natomiast bieżącą kadencję w znacznej mierze cechowały zadania mające na celu włączenie się w te możliwości, jakie daje uczestnictwo w 5. PR, współpraca z Unią Europejską i aktywniejszego wykorzystywania możliwości stwarzanych przez Komitet Badań Naukowych.

Kontynuowane były także prace, które zmierzały do poszerzenia oferty kształcenia PO o nowe kierunki studiów, takie jak: *turystyka i rekreacja, wychowanie techniczne, architektura i urbanistyka, technika rolnicza i leśna*.

Dobiegająca końca kadencja była trudna, między innymi dlatego, że w tym czasie zmieniały się uwarunkowania zewnętrzne. W całym kraju nastąpiła zmiana sytuacji politycznej, gospodarczej i finansowej i miała ona bezpośrednie przełożenie na działalność uczelni. Z roku na rok pogarszały się warunki finansowe, z konieczności więc działaliśmy w warunkach dużej zmienności

czynników, dawniej mających znacznie stabilniejszy charakter, a więc i łatwiej przewidywalnych.

– **W Pana gestii leży m.in. ocena dorobku naukowego pracowników, a ta przekłada się na ocenę całej uczelni, jak aktualnie przedstawia się nasza sytuacja w tej dziedzinie?**

– Jeśli chodzi o działalność naukową, to powiedziałbym, że politechnika czyni stałe i systematyczne postępy w tej dziedzinie. Porównując obecną liczbę publikacji naukowych naszych pracowników z podobnymi danymi sprzed trzech lat – widać wyraźny wzrost w tym zakresie. By nie być gołosłownym przytoczę konkretne liczby. W roku 2001 pracownicy Politechniki Opolskiej opublikowali 758 prac naukowych, z czego 257 prac w czasopismach zagranicznych lub o światowym zasięgu. Widać wyraźny wzrost aktywności w tej dziedzinie. Dwa wydziały, Wydział Elektrotechniki i Automatyki oraz Wydział Mechaniczny konsekwentnie zmierzają do tego, aby spełnić warunki niezbędne do wystąpienia o uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego. W tym zakresie bowiem nie ma nagłych i dynamicznych zwrotów, proces rozwoju nauki z natury rzeczy musi odbywać się płynnie, systematycznie i mieć długotrwały przebieg. W mijającej kadencji zmierzałem do uruchomienia mechanizmów wewnętrznej konkurencji w zakresie działalności naukowej. Chodziło mi o to, aby rozbudzić i wykorzystać ambicje poszczególnych pracowników, by nie konkurowali tylko w liczbie zrealizowanych godzin dydaktycznych, lecz przede wszystkim w tym, jakie osiągnęli wyniki naukowe w liczbie publikacji, ich cytowań, liczbie realizowanych grantów. Temu m.in. służyły wydawane raporty charakteryzujące działalność naukową wydziałów, katedr i poszczegól-

nych pracowników. Wszyscy winni mieć dostęp do tych informacji, czyli możliwość porównania siebie z innymi koleżankami i kolegami, co w efekcie może pobudzić aktywność naukową. Niebagatelne znaczenie miało w mijającej kadencji włączenie się politechniki w badania naukowe realizowane w ramach programów Unii Europejskiej – to jest nowe i bardzo cenne zjawisko.

– **Dokument zatytułowany „Strategiczne cele i projekty rozwoju Politechniki Opolskiej” przyjęty przez Senat ujmuje zadania do realizacji także w obszarze nauki, można go więc traktować jako plan na nadchodzącą kadencję, a jak konkretnie zamierza Pan Rektor dojść do założonych celów?**

– Jak wspomniałem rzeczą nadrzędną, w obszarze nauki, jest uzyskanie przez uczelnię uprawnień habilitacyjnych i temu zamierzam poświęcić wiele uwagi licząc, że w kadencji 2002–2005 uda się sformułować formalne wnioski o uzyskanie praw do nadawania stopnia doktora habilitowanego dwóm jednostkom: Wydziałowi Elektrotechniki i Automatyki oraz Wydziałowi Mechanicznemu. Kolejnym celem jest zwiększanie naszego udziału w międzynarodowych programach badawczych. W mojej ocenie Komitet Badań Naukowych będzie finansował naukę w coraz mniejszym za-

W roku 2001 pracownicy Politechniki Opolskiej opublikowali 758 prac naukowych, z czego 257 prac w czasopismach zagranicznych lub o światowym zasięgu.

kresie, a dostęp do środków KBN-u będzie coraz trudniejszy, natomiast możliwości międzynarodowego finansowania badań naukowych będą rosły. Dlatego wydaje się konieczne przeniesienie naszej aktywności w kontaktach z KBN na programy finansowane przez Unię Europejską. Tym działaniom będę sprzyjał, gdyż uważam je za kluczowe dla wypracowania naukowej pozycji politechniki w nadchodzących latach. Praktyczną realizacją tych zamierzeń polega m.in. na tym, że z grona pracowników naukowych wyłoniona została grupa zainteresowana tą problematyką biegle znająca języki obce. Chodzi o to, aby szczegółowe oferty kierować nie do wszystkich 450 zatrudnionych nauczycieli akademickich, bo jest to kosztowne i nieefektywne, ale do kilkudziesięciu zainteresowanych i dysponujących odpowiednim potencjałem naukowym, zainteresowanych wykonaniem tego typu prac. Do tej wyselekcjonowanej grupy adresować będziemy szczegółowe informacje związane z pozyskaniem i realizacją programów unijnych. W tym nurcie działań mieści się ostatnio zorganizowane seminarium z udziałem pana Bogdana Rokosza, radcy ds. polityki naukowej i naukowo-technicznej w Przedstawicielstwie RP przy Unii Europejskiej w Brukseli, którego tematyka skupiła się na przygotowaniach Polski do udziału w 6. Programie Ramowym.

– Jakie widzi Pan zagrożenia lub przeszkody w realizacji przyjętych zadań?

– Jako istotne zagrożenie dostrzegam destabilizację dotychczasowych mechanizmów, głównie finansowych, lecz także oprzyrządowania prawnego. Trudnością jest niemal stały niedobór środków; dodajmy niedobór wciąż rosnący. W 2002 roku z KBN uzyskamy około 75% środków w stosunku do roku ubiegłego, w roku 2003 nie będzie zapewne lepszej sytuacji. Wobec tego nie mamy innego wyjścia, jak przystosować się do działań w warunkach kurczącego się finansowania. Trudnością są zmieniające się przepisy, czego skutkiem jest brak poczucia stabilności. Już jest kwiecień, a my nadal nie mamy nawet podstawowych informacji, o tym, jakie tematy badawcze zostały przyjęte i zatwierdzone do realizacji, ani o poziomie finansowania badań w roku bieżącym. W moim odczuciu, w takich realiach bę-

dziemy pracować przez całą kadencję i musimy się do nich przystosować. To oczywiście osłabia, lub wręcz eliminuje działania perspektywiczne, a przecież w nauce poważne przedsięwzięcia naukowe i badawcze, takie jak projekty, konferencje planuje się z wyprzedzeniem co najmniej roku lub nawet dłuższym. Innego rodzaju zagrożeniem jest nadchodzący niż demograficzny, z którym wiąże się potencjalna możliwość ograniczenia funkcjonowania wszystkich instytucji kształcących, w tym także naszej politechniki.

– Będąc prorektorem ani na chwilę nie przestał Pan być także aktywnym naukowcem, czym aktualnie zajmuje się Pan Profesor?

– Zdaję sobie sprawę z tego, że po kolejnych latach pracy w rektoracie wrócę na wydział, gdzie o mojej pozycji jako pracownika naukowego świadczą wyniki i rezultaty prowadzonych badań naukowych. Przez trzy ostatnie lata kontynuowałem pracę naukową, którą rozpocząłem u progu mojej działalności zawodowej. Nadal zajmuję się metodami diagnostycznymi dotyczącymi izolacji urządzeń wysokiego napięcia. W ostatnim okresie wraz z zespołem zakończyliśmy badania naukowe, których owocem jest 11 referatów na najbliższą konferencję naukową (17–20 kwietnia br.) poświęconą eksploatacji transformatorów. Nadal wykonuję ekspertyzy technicznych układów izolacyjnych różnych urządzeń elektroenergetycznych. Jako profesor przez ostatnie dwa lata byłem recenzentem prac doktorskich na Politechnice Łódzkiej, Poznańskiej, Wrocławskiej, Opolskiej. Kieruję dwoma doktorantami, którzy przygotowują swoje rozprawy doktorskie. W kierowanym przeze mnie zespole naukowym zrealizowaliśmy kilka grantów, kolejne przygotowane projekty czekają na recenzje. Koledzy z zespołu – a zespół naukowy liczy siedem osób – zdobywają swoją pozycję także w programach międzynarodowych. Na przykład dr Boczar opublikował cykl artykułów zagranicznych, w wyniku czego powołany został na recenzenta prac w USA, a także w wydawnictwach innych krajów europejskich. Staram się nie zaniedbywać działalności naukowej, choć często jest mi ją trudno pogodzić z obowiązkami, jakie nakłada na mnie stanowisko prorektora ds. nauki. Prowadzenie mojej pra-

cy naukowej nie odczuwam jako ciężaru – chyba dlatego, że lubię swoją pracę, czerpię z niej satysfakcję, czuję się w niej dobrze.

– W 1996 roku kiedy kończyła się kadencja rektorska w niemal takim samym składzie rektorskim jak obecny, jej uwieńczeniem była zmiana uczelni z WSI na Politechnikę Opolską, jakiego równie spektakularnego sukcesu życzyć można by obecnie?

– Zapewne dużym sukcesem byłoby uzyskanie praw do nadawania stopnia doktora habilitowanego, przynajmniej przez jeden wydział. Ten fakt jest być może mało medialny dla szerszej opinii publicznej, lecz w środowisku naukowym ma kluczowe znaczenie. Sądzę, że najbliższa kadencja, która nadchodzi, nie będzie czasem spektakularnych sukcesów. Chciałbym kontynuować rozpoczęte inwestycje, w tym głównie budowę „łącznika”. Zakończenie tej inwestycji byłoby osiągnięciem nadchodzącej kadencji. Przez poprzednie lata budowaliśmy pozycję politechniki i podejmowaliśmy szereg działań, także po to, aby teraz, kiedy nadeszły trudniejsze czasy, można je było przetrwać z jak najmniejszymi stratami. Nadchodzi niż demograficzny, studentów będzie mniej, pracownicy będą mieli mniej godzin i mniejsze zarobki. Nastawiam się raczej na przetrwanie w trudnych warunkach finansowych i demograficznych. W mojej ocenie nie ma nadmiernego optymizmu, zakładam jednak stały przyrost w innych dziedzinach: w nauce, w inwestycjach, w zakresie kadrowym, w zakresie użytkowanych uprawnień. W moim przekonaniu tylko tak osiągnąć można sukces zarówno indywidualny jak i całej uczelni. Przykładem trafności takiej drogi jest wysoka pozycja Wydziału Elektrotechniki i Automatyki w rankingu *Newsweeka* (8. miejsce w kraju). Wydział systematycznie poszerzał swoją ofertę kształcenia, podejmował wciąż nowe inicjatywy dydaktyczne i to znalazło uznanie w cytowanym rankingu. Cierpliwe działania są może mało efektowne, lecz efektywne w dłuższym okresie czasu. W nadchodzącej kadencji zamierzam nadal preferować taki sposób działania i budować znaczenie naszej Politechniki Opolskiej w ten sposób w różnych płaszczyznach.

– Dziękuję za rozmowę.

Zgodnie z harmonogramem wyborczym 27 marca 2002r. odbył się kolejny etap – czyli wybory prorektorów na kadencję 2002–2005. Przewodniczący Uczelnianej Komisji Wyborczej, prof. **Tadeusz Górecki** rozpoczynając spotkanie zaproponował porządek zaakceptowany przez obecnych oraz skład Komisji Skrutacyjnej w osobach: prof. **Józef Wojnar**, dr inż. **Jadwiga Krych**, **Karina Zawada**, który również nie wzbudził zastrzeżeń. Profesor przypomniał obecnym sposób głosowania i poinformował, że na stanowisko prorektora ds. nauki oraz prorektora ds. organizacyjnych zgłoszono po jednym kandydacie, są nimi: prof. **Jerzy Skubis** oraz dr **Zygmunt Kasperski** – dotychczasowi prorektorzy, a na stanowisko prorektora ds. studenckich zgłoszone zostały dwie kandydatury: prof. **Grzegorz Gasiaka** oraz prof. **Stanisław Witczaka**.

Realizując przyjęty porządek przewodniczący UKW poprosił rektora, prof. **Piotra Wacha** o przedstawienie kandydatów.

Rektor we wstępie podkreślił, że z całym przekonaniem przedstawia i rekomenduje senatorom kandydatów do stanowisk prorektorów. Profesor Jerzy Skubis jest doświadczonym prorektorem sprawującym tę funkcję już trzy razy i na prośbę rektora ubiega się o to stanowisko po raz czwarty.

Działalność profesora J. Skubisa jest w środowisku uczelnianym znana jako prorektora, jako senatora i wysokiej klasy naukowca. Podstawowe cechy kandydata to aktywność, lojalność i całkowite oddanie sprawie Politechniki Opolskiej. W swoich aktywnych działaniach prof. Skubis podporządkowuje się wspólnym działaniom nie ulegając pokusie forsowania tylko własnych koncepcji, co czyni z niego bardzo dobrego partnera i współpracownika. Ma na swoim koncie szereg osiągnięć, lecz zdaniem rektora na szczególne podkreślenie zasługuje kilka, a wśród nich wprowadzony system rozliczania prac własnych i statutowych, których wyniki w ostatnich latach są publikowane i co ma ogromne znaczenie dla środowiska, gdyż ilustruje także sposób spożytkowania publicznych środków finansowych. Systematyczne seminaria, na których rozlicza się efekty prac własnych i statutowych przyczyniły się do wyrobienia

marki PO w środowisku akademickim kraju.

Zasługą prof. Skubisa jest również znaczna intensyfikacja współpracy międzynarodowej i rozwój uczestnictwa PO w programach europejskich. Duży udział ma także prof. J. Skubis w poszerzaniu oferty edukacyjnej uczelni i z tego tytułu rektor przedstawił osobę prorektora do Nagrody Marszałka Województwa, którą uzyskał. W kręgu zainteresowań prorektora leżą także zagadnienia o znaczeniu strategicznym dla uczelni. Poza tymi cechami prof. Skubis jest silnym merytorycznie i dobrym partnerem do rozwiązywania wielu trudnych spraw, nadto pełnym optymizmem i pogodą ducha.

Z inicjatywy prof. J. Skubisa odbywa się szereg inicjatyw o zasięgu lokalnym, dość wymiennie cyklicznie odbywające się konferencje naukowe z serii Własność Intelektualna gromadzące zainteresowanych tą tematyką z całego regionu, czy ostatnie seminarium z udziałem radcy rządu RP w Brukseli na temat 5. i 6. Programu Ramowego.

Wymienione tu w dużym skrócie cechy charakteru i kompetencje prof. J. Skubisa są powodem mojej gorącej jego rekomendacji do stanowiska prorektora ds. nauki w nadchodzącej kadencji – zakończył prezentację kandydata rektor P. Wach.

Kolejnym kandydatem, którego pragnę Państwu przedstawić do stanowiska prorektora ds. organizacyjnych jest dr Zygmunt Kasperski. Sprawującemu już tę funkcję w bieżącej kadencji powierzyliśmy pieczę nad finansami uczelni i procedurami przetargowymi. Finanse

uczelni są obszarem niezwykle wrażliwym i drażliwym zarazem, szczególnie w sytuacji, gdy tych środków jest stale zbyt mało w stosunku do potrzeb. System finansowy wdrażany jest w naszej Uczelni od sześciu lat, przy czym odróżnić należy poszczególne jego etapy – przyjęcie uchwał, ich wdrażanie w życie, a zrozumienie oraz współdziałanie środowiska w tym zakresie. Dzięki zaangażowaniu i pracy pana prorektora w roku 2001 po raz pierwszy wszystkie te czynniki zagrały, co jest dużym sukcesem i zasługą zarówno dr. Kasperskiego jak i współdziałających z nim dziekanów, ich pełnomocników oraz Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów. Chciałbym podkreślić osobiste zalety dr. Kasperskiego, który w tym drażliwym obszarze potrafi być życzliwy, uczynny, cierpliwy, nie podlega emocjom.

Efektom wprowadzenia wspomnianego systemu jest m.in. ubiegłoroczny wynik finansowy Uczelni. Mimo zmniejszonej – w stosunku do przyznanej – dotacji finansowej, udało nam się zamknąć ten jakże trudny rok z wynikiem dodatnim. To owocować będzie jeszcze długo, a szczególnie kiedy nastąpi jakże oczekiwana stabilizacja finansów publicznych. Pragnę uzmysłowić, w ilu zebraniach naradach i posiedzeniach wziął udział prorektor Kasperski, by poprzez najpierw wyjaśnianie, potem uzgodnienia osiągnąć harmonijne funkcjonowanie w sferze finansowej.

W świetle przytoczonych tu faktów z całym przekonaniem rekomenduję pana dr. Zygmunta Kasperskiego na stanowisko prorektora ds. organizacyjnych.

Na stanowisko prorektora ds. studenckich zgłoszonych zostało dwóch kandydatów; prof. Grzegorz Gasiak i prof. Stanisław Witczak.

Prof. Grzegorz Gasiak w czasie bieżącej kadencji pracował na stanowisku prorektora ds. studenckich i z tej roli wywiązał się – w mojej ocenie – lepiej niż dobrze. Wcześniej był prodziekanem ds. nauki na Wydziale Mechanicznym. Podobnie wysoko ocenili prorektora studenci – członkowie senatu. Studenci prosili jednak o przedstawienie do stanowiska drugiego kandydata proponując osobę prof. Stanisława Witczaka, na co przystałem. Kandydatura prof. Witczaka także mi odpowiada, zarówno ze względu na jego doświadczenie zdobyte na stanowisku prodziekana Wydziału Mechanicznego, ale i przynioty osobiste. Rekomendując dwie osoby do tego stanowiska mam świadomość, że senatorowie w swoim sumieniu sami podjąć muszą decyzję i wybrać jednego z nich. Kiedy na ten temat rozmawiałem z profesorem G. Gasiakiem podkreślając niezręczność mojej sytuacji, ten odrzekł – To jest służba, a ja jestem do dyspozycji. Trudno o lepszą charakterystykę motywów postępowania, niż ta godna uznania wypowiedź. Natomiast pan prodziekan S. Witczak w rozmowie w tej samej sprawie powiedział – Nie chciałbym startować przeciw koledze, choć jeśli rektor i studenci nalegają, a prof. G. Gasiak nie ma nic przeciwko – jestem do dyspozycji.

Myślę, że obaj kandydaci świetnie nadają się do stanowiska prorektora ds. studenckich, dlatego przedstawiam i polecam ich obu. Decyzję pozostawiam senatorom, niech w swoich sumieniach rozstrząsą kogo wybrać – zauważył rektor.

Następnie kandydaci, za zgodą przewodniczącego UKW przedstawili własne programy działania.

Po przedstawieniu przez kandydatów własnych programów wyborczych przewodniczący, prof. T. Górecki otworzył dyskusję.

Prof. E. Macha zabierający głos jako pierwszy zgłosił trzy problemy adresowane do każdego z kandydatów. Pierwszy dotyczył możliwości uzyskania uprawnień do nadawania stopni naukowych przez poszczególne wydziały, drugi adresowany do prorektora ds. organizacyjnych wnosił możliwość uzyskiwania środków na niezbędne inwestycje z odpisów na amortyzację, kandydatom

na prorektora ds. studenckich zgłosił pod rozwagę kwestię, że zbytne przeciążenie dydaktyką odbija się często niekorzystnie na jakości kształcenia.

Jako drugi głos w dyskusji zabrał prof. **J. Kubik**. W swoim obszernym wystąpieniu profesor poruszył niezwykle szerokie spektrum zagadnień odwołując się do tradycji akademickiej, którą sformułował jeszcze Wilhelm von Humboldt, w myśl której każdy profesor jest człowiekiem wolnym łączącym w jedno naukę i nauczanie, a rektor jest tylko pierwszym z równych. Rozwijając dalej swoją wypowiedź prof. J. Kubik domagał się, aby stałym elementem końca kadencji było sprawozdanie składane przez rektora i prorektorów, a przyjmowane przez senat.

J. Kubik wypowiedział szereg uwag pod adresem realiów panujących w naszym środowisku winą za nie obarczając nie tylko władze, lecz i całe środowisko. Wystąpienie wywołało szereg tematów, na które odpowiadali nie tylko kandydaci i rektor P. Wach, lecz także inni profesoro- wie. Liczba i zakres poruszonych przez mówcę zagadnień daleko wykraczało poza ramy spotkania wyborczego, dlatego rektor w odpowiedzi zapewnił, że jest za ich zgłoszenie bardzo wdzięczny, a poruszane problemy uważa za bardzo ważne i dołoży wielu starań, aby je w miarę możliwości realizować. Na kwestie zgłoszone przez innych dyskutantów – prof. **J. Hickiewicza**, **T. Chmielewskiego**, **S. Króla**, mgr **M. Morawską** odpowiadali kandydaci deklarując gotowość realizacji zgłaszanych spraw.

Następnie prof. T. Górecki zaproponował zamknięcie dyskusji i przejście do procedury wyborczej i raz jeszcze objaśnił obecnym sposób przeprowadzenia głosowania. Po dokonaniu wyboru Komisja Skrutacyjna przeliczyła głosy, a przewodniczący przekazał wynik prof. T. Góreckiemu. Uprawnione do głosowania były 43 osoby, obecnych 40. Na osobę prof. Jerzego Skubisa oddano 31 głosów popierających, 5 – przeciw, 4 – głosujących wstrzymało się od głosu.

Na osobę dr. Z. Kasperskiego głosy popierające oddało 36 senatorów, 3 – było przeciw, 1 – wstrzymujący się

Prof. G. Gasiak otrzymał 13 głosów popierających, przy 0 – wstrzymujących się, natomiast prof. S. Witczak uzyskał 27 głosów popierających, przy 0 – wstrzymujących się.

W wyniku wyborów w kadencji 2002–2005 stanowiska prorektorów sprawować będą:

- ds. nauki – prof. Jerzy Skubis,
- ds. organizacyjnych – dr Zygmunt Kasperski,
- ds. studenckich – prof. Stanisław Witczak.

Po ogłoszeniu wyników przewodniczący UKW wręczył elektom akty nominacji i złożył gratulacje i słowa podziękowań adresowane do wszystkich, którzy pomogli w przygotowaniu wyborów. Gratulacje elektom złożył także rektor Piotr Wach oraz jeszcze podkreślił swoją wysoką ocenę pracy prorektora Grzegorza Gasiaka.

Do gratulacji dołącza się także redakcja *Wiadomości Uczelnianych*.

Jerzy Skubis

Podstawowe informacje biograficzne

Jerzy Skubis urodził się 6 stycznia 1950 roku w Olkuszu, w rodzinie inteligenckiej.

W roku 1968 ukończył Liceum Ogólnokształcące w Olkuszu, a w 1974 roku, na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach uzyskał dyplom magistra inżyniera elektryka. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, w ówczesnym Zespole Elektroenergetyki. W roku 1975 został asystentem, a rok później starszym asystentem. W roku 1981 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej uzyskał stopień doktora nauk technicznych i w tym też roku został powołany na stanowisko adiunkta.

W latach 1983–1984 pełnił funkcję kierownika Zakładu Elektroenergetyki. W listopadzie 1987 roku uzyskał na Politechnice Śląskiej stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie *elektroenergetyki*. W sierpniu 1988 roku został powołany na stanowisko docenta, a w październiku 1990 roku na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Elektrotechniki.

Tytuł profesora uzyskał w listopadzie 1997 roku, a w lutym 1999 roku Minister Edukacji Narodowej mianował Go na stanowisko profesora zwyczajnego.

W kadencjach: 1990–1993, 1993–1996 i 1999–2002 pełnił funkcję prorektora ds. nauki w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, a od 1996 roku w Politechnice Opolskiej.

Przedmiotem naukowej działalności prof. J. Skubisa jest nowoczesna diagnostyka wysokonapięciowych układów izolacyjnych różnych urządzeń elektroenergetycznych. Z tej dziedziny prof. J. Skubis opublikował do tej pory ponad 110 prac naukowych, w tym 25 w czasopiśmie za-

granicznych. Jest autorem lub współautorem 9 książek, 9 patentów i 3 skryptów. Wypromował czterech doktorów, a obecnie jest opiekunem naukowym dwóch.

Od początku swojej pracy na uczelni prof. J. Skubis prowadził intensywną działalność badawczą na rzecz przemysłu. Do tej pory kierował około 170 pracami naukowo-badawczymi i wdrożeniowymi, realizowanymi głównie dla potrzeb energetyki zawodowej. Jego oryginalnym osiągnięciem jest opracowanie i wdrożenie do technicznej diagnostyki transformatorów akustycznej metody oceny wylądowań elektrycznych. Dla wdrożenia tej metody zbudował przewoźne laboratorium diagnostyczne umożliwiające pomiary transformatorów zainstalowanych w krajowym systemie elektroenergetycznym.

W zakresie dydaktyki prowadził wszystkie rodzaje zajęć. Był promotorem około 150 prac inżynierskich i magisterskich. Poza uczelnią działa w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich i w Towarzystwie Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Jego sylwet-

ka odnotowana jest w wielu bibliografiach o uczonych, w tym w „Who`s Who”.

Od 1974 roku jest żonaty, ma troje dorosłych dzieci i od 1981 roku, po uzyskaniu mieszkania na osiedlu ZWM, na stałe mieszka w Opolu.

Wystąpienie programowe

Panie Rektorze, Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo.

Nie po raz pierwszy mam okazję prezentować swój program działania, lecz okazuje się, że za każdym razem towarzyszą temu duże emocje, dlatego z góry proszę o wyrozumiałość.

W wystąpieniu programowym Pana Rektora prezentowanym dwa tygodnie temu wymienione zostały najważniejsze zamierzenia i główne kierunki działalności na najbliższą kadencję, to samo zawiera przygotowany niedawno dokument pt. Strategiczne cele i projekty rozwoju Politechniki. To znacznie ułatwia i porządkuje moje wystąpienie, w którym ograniczę się do przedstawienia w punktach spraw leżącym w gestii prorektora ds. nauki.

Po pierwsze sądzę, że w nadchodzącej kadencji otwiera się szansa na wystąpienie o dalsze uprawnienia w zakresie nadawania stopni naukowych. Mam nadzieję, że dotyczyć ona będzie uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego dla dwóch wydziału i praw doktoryzowania dla kolejnych jednostek. Działania ku temu zmierzające będę wspierał i im sprzyjał. Drugą sprawą, mającą moim zdaniem kluczowy wpływ na jakość kształcenia i badań, jest promocja nowych doktorów. Aktualnie w Politechnice Opolskiej promowanie doktorów odbywa się dwutorowo: w ramach studiów doktoranckich lub w klasyczny sposób. Studia doktoranckie kształcą 131 uczestników, a 29 osób pobiera stypendia doktorskie i realizuje prace doktorskie w katedrach i zakładach. Ta młoda kadra za kilka lat stanowić będzie grono samodzielnych pracowników naukowych politechniki i jej tworzeniu zamierzam sprzyjać.

Trzeci obszar zagadnień to współpraca międzynarodowa, współuczestnictwo w programach unijnych, przyswajanie tematyki i pokonywanie trudnych barier formalnych. Ta kwestia wymaga sporego nakładu pracy i wiele uwagi zamierzam poświęcić pracownikom i zespołom zdecydowanym wejść w ten obszar działalności naukowej.

Grupę ważnych zagadnień stanowi kategoryzacja i granty. Właśnie przeprowadzana jest przez KBN nowa kategoryzacja, której wynik nie jest jeszcze znany i do nas należy stała troska o to, aby był on jak najlepszy. W ubiegłym roku zgłoszonych zostało 41 grantów, i choć jest to wyraźny postęp w stosunku do tego, co było przed trzema laty, to możliwości nasze są znacznie większe i o to będę zabiegał starając się połączyć naukę z przemysłem. Temu służyć ma tworzone Biu-

ro Promocji i Wdrożeń Nowych Technologii oraz szeroka współpraca z Instytutem Mineralnych Materiałów Budowlanych.

Rozwojowi Politechniki Opolskiej służy także rozwój bazy materialnej. Pozyskanie środków niezbędnych na kontynuację inwestycji „łącznik” stawiam na pierwszym miejscu w tym obszarze, zaraz po tym – budowę Centrum badań Wydolnościowych, które finansowane miałyby być przez KBN. Mam nadzieję, że te plany w ciągu bieżącej kadencji uda się w znacznej mierze zrealizować, a może nawet sfinalizować.

Wiele uwagi zamierzam poświęcić tworzeniu mechanizmów służących parametryzacji osiągnięć naukowych. Temu służą odbiory prac statutowych i własnych odbywające się na wydziałach, temu służy także publikowanie tych wyników w formie corocznych raportów.

Chciałbym nawiązać również do inicjatywy zgłoszonej przez rektora - elektka Uniwersytetu Opolskiego, który zapowiedział organizację w Opolu festiwalu nauki. Popieram ją i zamierzam włączyć się ze strony politechniki w przygotowanie tej imprezy.

W mojej gestii leży także działalność wydawnicza i w tym zakresie zakładam wzrost liczby publikacji z dotychczasowych 300 do 500 arkuszy wydawniczych realizowanych w ramach planu podstawowego.

Ważne miejsce zajmuję również dobra współpraca z władzami samorządowymi, wojewódzkimi i kontakty z wgtte środkami masowego przekazu. Mam świadomość, że obszar ten wymaga stałej troski i uwagi.

Na zakończenie chciałbym podzielić się z jeszcze jednym istotnym wnioskiem. Opieram go na doświadczeniu zdobytym na tym stanowisku w poprzednich latach. Otóż najlepsze owoce przynoszą te inicjatywy, które rodzą się na wydziałach, w jednostkach, i rozwijają się wspierane przez władze rektor-

skie. Tak zamierzam postępować w przyszłości – przy założeniu, że Państwo powierzy mi ten obowiązek raz jeszcze. Deklaruję ponadto, że – podobnie jak i teraz – będę dla Państwa dostępny, poświęcając sprawom uczelni możliwie najwięcej czasu.

Dziękuję Państwu za uwagę.

Zygmunt Kasperski

Podstawowe informacje biograficzne

Dr **Zygmunt Kasperski** urodził się 4 kwietnia 1944 roku w Niżborgu Nowym (woj. tarnopolskie) W r. 1964 ukończył Liceum Pedagogiczne w Lubomierzu, a w roku 1969 studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego – kierunek *matematyka*, specjalność *metody numeryczne*. Po ukończeniu studiów podjął pracę jako asystent w Katedrze Matematyki Politechniki Częstochowskiej. W r. 1972 przeniósł się do pracy w Ośrodku Elektronicznej Techniki Obliczeniowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu, a w latach 1973–1977 pełnił funkcję kierownika tego ośrodka. Pracę doktorską pt. *Numeryczne problemy w obliczeniach statycznych płyt i powłok metodą elementów skończonych* obronił w 1976 r. w Politechnice Gdańskiej Od r. 1977 do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Matematyki naszej Uczelni, a od roku 1993 jest kierownikiem Zakładu.

Jest autorem i współautorem ponad 60 publikacji naukowych (w tym 2 monografie i 1 skrypt) z zakresu zastosowań matematyki i informatyki, opublikowanych w czasopiśmie i materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych, a także autorem i współautorem systemów i programów komputerowych do obliczeń naukowych, projek-

towych oraz do zarządzania przedsiębiorstwami. Jest także promotorem ponad 50 prac dyplomowych (magisterskich i inżynierskich) na kierunku *zarządzanie i marketing*.

W latach 1990–1996 przez dwie kadencje pełnił funkcję prorektora ds. studenckich naszej Uczelni, a w roku 1996 został wybrany na stanowisko dyrektora Instytutu Mate-

matyki, Fizyki i Chemii Politechniki Opolskiej na kadencję 1996–1999. W kadencji 1999–2002 pełni funkcję prorektora ds. organizacyjnych Politechniki Opolskiej. Od czerwca 1997 r. do grudnia 1998 był pełnomocnikiem JMrektora ds. restrukturyzacji finansów Uczelni. W latach 1991–19992 był przewodniczącym Rady Informatycznej przy Sejmiku Samorządowym Województwa Opolskiego.

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego oraz NSZZ „Solidarność” – w latach 1989–1990 był zastępcą przewodniczącego Komisji Zakładowej. Od stycznia do grudnia 1991 roku pełnił funkcję prezesa Ruchu Obywatelskiego Śląska Opolskiego. Posiadane odznaczenia to: Złoty Krzyż Zasługi, odznaka za Zasługi dla Miasta Opola oraz odznaka Zasłużonemu Opolszczyźnie.

Jest żonaty, ma dwoje dzieci: syna – 27 lat i córkę 24-letnią.

Wystąpienie programowe

Szanowni Państwo, po raz kolejny jestem kandydatem na stanowisko prorektora ds. organizacyjnych i główne założenia mojej działalności w tym obszarze mieliście Państwo okazję oceniać w czasie trwania obecnej kadencji. To także jest przyczyną mojego krótkiego wystąpienia.

Pan Rektor był uprzejmy przedstawić najważniejsze wyniki trzyletnich działań w tym obszarze, ja dodam tylko, że w rezultacie kilkuletniego wdrażania systemu finansowego, Uczelnia posiada zespół ludzi kompetentnych, którzy prawie wszystko na ten temat wiedzą i jest to – moim zdaniem inwestycja

równie bardzo ważna, jak dobra materialne. Dysponujemy ponadto dużą bazą danych tworzoną od roku 1998, kiedy rozpoczęliśmy wdrażanie systemu. Są to praktycznie wszystkie dane dotyczące finansów uczelni, kosztów, wydatków i wiem, że swemu następcy za parę miesięcy lub trzy lata – w zależności od wyników dzisiejszych wyborów – przekażę ten cenny zbiór. Wracając do jakże ważnych spraw finansowych, stwierdzić muszę, że wiele wskazuje na to, iż w najbliższym roku szkolnictwo wyższe czeka nowy system finansowania. Podjęta niedawno uchwała Rady Głównej postuluje, aby w nowym podziale środków na działalność uwzględnić jakość kształcenia oraz poziom naukowy uczelni. Gdyby te założenia zostały przyjęte, to czeka nas bardzo trudne zadanie uwzględnienia wspomnianych wskaźników, a więc bardzo wiele pracy.

Kolejnym obszarem leżącym w moich kompetencjach są zamówienia publiczne. Ustawa regulująca tę dziedzinę jest bardzo trudna i budzi protesty niemal całej społeczności akademickiej postulującej uwolnienie uczelni wyższych z jej okowów. Jak duże nakłada na nas obowiązki postępowanie zgodne z literą tej ustawy, niech zilustrują przedstawione tu liczby. Uczelniane Komisje Przetargowe tylko w roku 2001 odbyły 113 posiedzeń, zamówienia opiewały na kwotę blisko 5,5 mln złotych, a pism wysłanych do różnych instytucji – czego wymaga ustawianie licząc dokumentacji – było ponad 600.

W ostatniej kadencji dokonana została również szczegółowa analiza kosztów kształcenia, w tym kosztów kształcenia na studiach zaocznych. Jest to nowatorska praca, do której nie mieliśmy wzorów, a wykonanie tego zadania będzie przydatne także w kolejnych latach, gdyż tego wymaga m.in. wyrok Trybunału Konstytucyjnego.

Z upoważnienia Pana Rektora uczestniczę także w pracach zespołu przygotowującego w Urzędzie Marszałkowskim strategię rozwoju województwa; a konkretnie w dwóch tematach. Jeden dotyczy zagadnień dostosowania naszego kształcenia na różnych poziomach dla potrzeb rynku UE, drugi – kształcenia ustawicznego. Szczególnie drugi temat – moim zdaniem – jest integralnie powiązany z uczelnią wyższą i temu zagadnieniu zamierzam poświęcić wiele pracy i uwagi.

W obszarze moich działań leży również troska o stałe polepszanie jakości sieci internetowej w środowisku akademickim naszego miasta i regionu. Temu w najbliższych latach zamierzam poświęcić wiele pracy i uwagi.

Przedstawiłem w wielkim skrócie najważniejsze dziedziny mojej pracy jako aktualnego prorektora i zamierzenia na najbliższe lata licząc na zrozumienie i współpracę.

Dziękuję Państwu za uwagę.

Grzegorz Gasiak

Podstawowe dane biograficzne

Grzegorz Gasiak urodził się 16 lipca 1947 roku w Rudniku Małym. W roku 1964 ukończył Zasadniczą Szkołę Zawodową w Łabędach, a w 1968 roku – Technikum Przemysłowo-Pedagogiczne w Katowicach. W 1972 roku na Wydziale Mechanicznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu uzyskał dyplom inżyniera mechanika. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu w ówczesnym Zakładzie Mechaniki na stanowisku asystenta. W roku 1974 został st. asystentem. W latach 1974–1977 odbył studia doktoranckie w Instytucie Inżynierii-Budowlanej w Moskwie na Wydziale Budowlanym w Katedrze Wytrzymałości Materiałów.

W grudniu 1977 roku uzyskał w Instytucie Inżynierii-Budowlanej w Moskwie stopień doktora nauk technicznych i w styczniu 1978 roku został powołany na stanowisko adiunkta w Katedrze Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn. W latach 1986–1989 był na stażu habilitacyjnym w Instytucie Inżynierii-Budowlanej w Moskwie.

W listopadzie 1991 roku uzyskał w Politechnice Wrocławskiej stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie mechaniki. W sierpniu 1992 roku został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Wydziale Mechanicznym w Katedrze Mechaniki i PKM, na czas określony, a w roku 1997 – na czas nieokreślony.

W kadencjach 1993–1996 i 1996–1999 pełnił z wyboru funkcję prodziekana ds. nauki na Wydziale Mechanicznym, a w kadencji 1999–2002 został wybrany na funkcję prorektora ds. studenckich,

Przedmiotem naukowej działalności dr. hab. inż., prof. PO Grzegorza Gasiaka jest

mechanika konstrukcji powłokowych oraz mechanika pękania zmęczeniowego elementów maszyn. Z tego zakresu Grzegorz Gasiak opublikował 86 prac naukowych, w tym 4 monografie, gdzie jedna jest wydana za granicą. Jest autorem 4 patentów i współautorem 3. Napisał 5 skryptów z zakresu wytrzymałości materiałów, mechaniki ośrodków ciągłych, metod numerycznych w mechanice i technik pomiarowych.

Dr hab. inż., prof. PO G. Gasiak pracując na uczelni prowadził również działalność naukowo-badawczą na rzecz przemysłu. Kierował i brał udział w 31 pracach naukowo-badawczych i wdrożeniowych.

Pod jego kierunkiem m. in. wykonano i wdrożono obliczenia wytrzymałościowe den tłoczonych i płyt sitowych wymienników ciepła wnętrza reaktora syntezy amoniaku dla Zakładów Azotowych PUŁAWY. Wdrożono również technologię gięcia na zimno blach na poszycie kadłubów statków rzecznych w Stoczni KOŻLE w Kędzierzynie-Koźlu.

Wypromował 2 doktorów na Wydziale Mechanicznym. Był recenzentem 2 prac doktorskich i 2 podręczników z mechaniki

Pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komitetu Lokalnego programu S-JEP-11033-96 finansowanego z funduszu TEMPUS PHARE oraz programu Leonardo da Vinci.

W latach 1997 i 1998 był na miesięcznym stażu w University of Nottingham w Anglii jako wizytujący profesor w ramach programu TEMPUS.

Członek Komitetu Naukowego XIV Konferencji Naukowej „Problemy Rozwoju Maszyn Roboczych, Zakopane 22–25.01.2001 oraz XX Sympozjum Podstaw Konstrukcji Maszyn, Polanica Zdrój 24–28.09.2001.

Od 1996 roku pełni funkcję zastępcy przewodniczącego Oddziału Opolskiego Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej.

Jest żonaty, ma troje dzieci. Mieszka na stałe w Opolu na osiedlu ZWM.

Wystąpienie programowe

Lata 2002–2005 będą kadencją, w której należy zintensyfikować prace na rzecz:

- 1) Jakości kształcenia;
- 2) Akredytacji kierunków kształcenia;
- 3) Współpracy z ośrodkami zagranicznymi w zakresie dydaktyki;
- 4) Polepszenia warunków kształcenia;
- 5) Wspierania Samorządu Studenckiego w zakresie organizacji czasu wolnego studentów;
- 6) Pozyskania kompleksu wojskowego na cele dydaktyczne i socjalne studentów.

Powołana przez ministra edukacji narodowej i sportu Państwowa Komisja Akredytacyjna opracowała standardy kształcenia określające minimalne wymagania, jakie musi spełniać kierunek kształcenia np. minima kadrowe, maksymalną liczbę studentów przypadających na jednego pracownika samodzielnego. Aby kierunek kształcenia mógł być prowadzony, standardy te muszą być bezwzględnie spełnione.

W związku z powyższym należy zintensyfikować działania w kierunku rozwoju własnej samodzielnej kadry naukowej lub pozyskania jej z zewnątrz.

Utworzona przez Konferencję Rektorów Polskich Uczelni Technicznych Komisja Akredytacyjna Uczelni Technicznych ma na celu zachęcić jednostki w uczelniach do podnoszenia jakości kształcenia i uzyskania akredytacji kierunków. W związku z tym Komisja Akredytacyjna Uczelni Technicznych opracowała standardy kształcenia, jakie musi spełnić kierunek kształcenia w celu uzyskania akredytacji.

Uzyskanie takiej akredytacji jest dowodem wysokiej jakości kształcenia na danym kierunku. W związku z powyższym należy upowszechnić i wdrożyć te standardy na każdym kierunku naszej Uczelni.

W kadencji 2002–2005 Polska wejdzie do Unii Europejskiej, gdzie w wielu uczelniach zachodnich procedura uzyskiwania akredytacji kierunków kształcenia jest wdrożona. Również polskie uczelnie muszą wdrożyć procedury akredytacji, aby mogły konkurować z innymi uczelniami zachodnimi.

Proces rekrutacji na studia w naszym regionie przebiega już w warunkach ostrej konkurencji. Sądzę, że podjęcie wysiłku do systematycznego podnoszenia jakości kształcenia i w konsekwencji uzyskania akredytacji na niektórych kierunkach, pozwoli przyciągnąć do naszej uczelni lepiej przygotowanych kandydatów.

Europejska współpraca między uczelniami jest realizowana w ramach programu SOCRATES-ERASMUS. Politechnika Opolska w bieżącym roku akademickim w ramach programu SOCRATES-ERASMUS wysłała na jednosemestralne studia zagraniczne 32 studentów. Równocześnie na krótkoterminowe staże zagraniczne wyjeżdżają nauczyciele akademicy. Powyższe wyjazdy są finansowane przez Unię Europejską i są bardzo korzystne dla naszych studentów i pracowników. Pozwalają na przystosowanie się do nowych warunków społecznych i ekonomicznych w perspektywie nowej zjednoczonej Europy.

Aby zwiększyć liczbę studentów korzystających z programu SOCRATES-ERASMUS (objąć programem większą grupę studentów), należy poczynić starania do powiększenia liczby uczelni partnerskich z krajów Unii Europejskiej. Podobnie, jak funkcjonuje na kierunku *informatyka* grupa dwujęzyczna z językiem niemieckim, należy utworzyć na niektórych kierunkach grupy dwujęzyczne z językiem angielskim. W ten sposób zachęciłibyśmy studentów z krajów Unii Europejskiej do wyboru naszej Uczelni w ramach programu SOCRATES-ERASMUS.

Należy zaznaczyć, że w ramach programu SOCRATES-ERASMUS istnieje możliwość uzyskania grantu pt. „Sieci tematyczne”. Działalność prowadzona przez Sieci tematyczne obejmuje:

- 1) podnoszenie jakości kształcenia w zakresie metod, narzędzi pedagogicznych, wartości i organizacji programów nauczania;
- 2) działania na rzecz wprowadzenia innowacji pedagogicznych, a w szczególności – nowych technik informatycznych;
- 3) rozwijanie koncepcji uczenia się przez całe życie;
- 4) wspieranie integracji europejskiej w odniesieniu do współpracy międzyuczelnianej.

Fundusze na realizację projektów Sieci tematycznych mogą być przyznawane na okres trzech lat. W roku akademickim 2000/2001 średni roczny grant na realizację Sieci

tematycznych wyniósł 100 000 EURO na projekt.

Uważam, że w przyszłej kadencji należy przygotować projekt Sieci tematycznych i wystąpić do Unii Europejskiej o jego zatwierdzenie.

Kolejne zadanie w przyszłej kadencji powinno dotyczyć inspiracji studentów i samorządu studenckiego do czynnego spędzania czasu wolnego. Uważam, że prorektor ds. studenckich i samorząd studencki powinni ściślej współpracować w tym zakresie.

Należałoby, np. powrócić do tradycji studenckich rajdów górskich pod patronatem rektora lub dziekana, organizować w klubie studenckim wieczorki literackie, muzyczne itp. Chciałem również zaznaczyć, że Akademicki Klub Żeglarski dysponuje dobrym sprzętem pływającym, jest w Turawie duży akwen wodny, więc należałoby rozpropagować w środowisku akademickim uprawianie żeglarstwa.

Są to niektóre propozycje, które poddaje pod rozważenie studentów.

Stanisław Witczak

Podstawowe dane biograficzne

Dr hab. inż. Stanisław Witczak, prof. Politechniki Opolskiej, ur. 29 sierpnia 1953 r. w Krakowie

Wykształcenie i stopnie naukowe

mgr inż. – WSI w Opolu, Wydział Mechaniczny, specjalność: *maszyny i urządzenia przemysłu chemicznego i spożywcze-go* (1978),

dr – Politechnika Wrocławska, Instytut Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych (1985),

dr hab. – Politechnika Śląska, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki (1997).

Przebieg pracy zawodowej

1978–1995 – WSI w Opolu, Zakład Techniki Ciepłej i Aparatury Chemicznej, Katedra Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej,

1995 – nadal – WSI w Opolu/Politechnika Opolska, Katedra Inżynierii Procesowej,
1999 – nadal – prodziekan ds. nauki Wydziału Mechanicznego.

Działalność naukowa

Główny kierunek działalności naukowej jest związany z badaniami, modelowaniem i wykorzystaniem w inżynierii i aparaturze procesowej zjawisk występujących przy przepływie mieszanin wielofazowych. Opublikowany dorobek naukowy obejmuje 125 pozycji a w tym: 2 monografie, 57 artykułów, 63 referaty, 3 skrypty.

Prace naukowo-badawcze

Patenty z zakresu aparatury przemysłowej (3), prace naukowo-badawcze dla przemysłu (36), granty Komitetu Badań Naukowych (2 – kierownik, 6 – główny wykonawca).

Dydaktyka

Wykłady, ćwiczenia, projekty i seminaria z wybranych działów inżynierii procesowej na kierunkach mechanika i budowa maszyn oraz inżynieria środowiska. Współpraca ze studentami w ramach Studenckiego Koła Naukowego „Skruber”.

Nagrody i odznaczenia

Primus Inter Pares - studenckie, Rektora WSI w Opolu/Politechniki Opolskiej (8 indywidualnych oraz 2 zespołowe), Srebrny Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Funkcje poza Szkołą

Członek Sekcji Termodynamiki Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN, członek Podsekcji Przepływów Wielofazowych Komitetu Mechaniki PAN w Gdańsku.

Stan cywilny: żonaty, 3 dzieci.

Hobby: wędkarstwo, turystyka górską.

Wystąpienie programowe

Panie Przewodniczący, Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie, Szanowni zebrani.

Po raz drugi uczestniczę w wyborach i po raz drugi odczuwam dużą termę. W dniu dzisiejszym podyktowana ona jest z jednej strony zaszczytnością i zakresem obowiązków tej funkcji, a z drugiej strony oczekiwaniem społeczności akademickiej, co do efektywności jej sprawowania.

Chciałbym na wstępie podziękować młodzieży akademickiej i Magnificencji Rektorowi za złożoną mi propozycję kandydowania i udzielone mi zaufanie.

Pragnę w tym miejscu równocześnie oświadczyć, że w pełni popieram przedstawiony przez Rektora program działań na nową kadencję i wyrażam gotowość jego realizacji.

Z rozwiązywaniem bieżących problemów dotyczących spraw studenckich obejmujących zagadnienia dydaktyczne jak i socjalne miałem sposobność zetknąć się jako przedstawiciel Wydziału Mechanicznego w ramach prac senackiej komisji ds. dydaktycznych i studenckich. Ten okres pozwolił mi na pozna-

nie spektrum zagadnień będących w gestii prorektora ds. studenckich oraz sposoby ich rozwiązywania. Uwzględniając skalę problemów, w swojej pracy chciałbym w pełni skorzystać z dużej wiedzy i doświadczenia osób zatrudnionych na Uczelni i to zarówno w pionie dydaktycznym jak i socjalnym studentów.

W zakresie sfery dydaktycznej zamierzam utrzymywać ścisłą współpracę z dziekanami, prodziekanami ds. studenckich, działem kształcenia, senacką komisją ds. dydaktycznych i studenckich oraz biblioteką i działem wydawnictw i promocji.

Z kolei w odniesieniu do całej sfery spraw studenckich wyrażam pełną otwartość na współpracę z wszystkimi organizacjami i stowarzyszeniami studenckimi oraz pracownikami uczelni mającymi bezpośrednio wpływ na życie studenckie.

Zamierzam przy tym szanować wszelkie zgłaszane inicjatywy i wspierać je w miarę możliwości ich realizacji. Ze swojej strony zamierzam również pełnić rolę inicjatywną mającą na celu efektywną realizację zamierzeń programowych.

Ze szczególną troską zamierzam dbać o jakość kształcenia, która jest podstawą do uzyskiwania akredytacji poszczególnych kierunków studiów, a jednocześnie stanowi o marce i prestiżu naszej Uczelni. W tym zakresie uważam za konieczne popieranie działań zmierzających do unowocześnienia laboratoriów i sal dydaktycznych w tym również wprowadzanie w nich łączy internetowych, wprowadzanie nowych treści do programów studiów, a wynikających z rozwoju nauki oraz oczekiwań gospodarki.

Uważam, że dużą bolączką dnia dzisiejszego, która nie wpływa pozytywnie na efektywność kształcenia, jest nadal brak wystarczającej ilości skryptów i podręczników akademickich, zwłaszcza, że na studiach dziennych i zaocznych studiuje prawie 12 tysięcy

studentów. Chciałbym w tym zakresie stworzyć odpowiednie mechanizmy, które zachęcają pracowników do ich tworzenia, tak w formie książkowej jak i elektronicznej.

Sądzę, że nadszedł już czas na urzeczywistnienie realizacji bardziej elastycznego toku studiów w oparciu o system punktów kredytowych. W tym zakresie uważam za słuszne wprowadzenie na wszystkich kierunkach studiów chociażby 2–3 przedmiotów obieralnych, z możliwością ich wyboru przez studentów różnych kierunków i specjalności. Pozwoliłoby to niewątpliwie na wprowadzenie kształcenia interdyscyplinarnego, z możliwością wyboru tych opcji, które będą przydatne przyszłym absolwentom.

Jestem za dalszym rozwojem wymiany zagranicznej w ramach programu Socrates-Erasmus, studiów dwujęzycznych, a także innych nowych skutecznych form kształcenia. Chciałbym promować aktywność studencką w ramach kół naukowych i wspierać ich opiekunów.

Mając na uwadze zbliżający się niż demograficzny oraz otwarcie na zjednoczoną Europę, w której otwierają się inne nowe możliwości kształcenia dla młodzieży – w tym również dla młodzieży z Opolszczyzny, uważam za niezbędne, podjęcie szerokich działań dla promocji możliwości dydaktycznych naszej Uczelni. Sądzę, że należy w tym zakresie w większym stopniu skorzystać z przychylności mediów regionu opolskiego oraz możliwości coraz bardziej powszechnego dostępu młodzieży do sieci internetowej.

Na zakończenie swojego wystąpienia pragnę podkreślić, że funkcję prorektora ds. studenckich, pojmuję jako rolę rzecznika studentów we władzach Uczelni. Rzecznika, który dbałby w jednakowym stopniu o jakość kształcenia, rozwój bazy dydaktycznej jak i sprawy socjalne młodzieży.

Dziękuję za uwagę.

Dziekani wydziałów w kadencji 2002–2005

Wydział Budownictwa

Imię i nazwisko: Tadeusz Chmielewski

Data urodzenia: 1 lutego 1941

Dyscyplina naukowa: *Budownictwo*

Specjalność: *mechanika konstrukcji, konstrukcje budowlane*

Stopnie i tytuły naukowe

- **mgr inż.** Politechnika Gdańska, Wydział Budownictwa – 1964
- **dr n.t.** Politechnika Gdańska, Wydział Budownictwa – 1972
- **dr hab. n.t.** Politechnika Gdańska, Wydział Budownictwa – 1978
- **profesor** Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu – 1989

Stanowiska związane z działalnością naukową

- **asystent, st. asystent** – Politechnika Gdańska, Polska, 1964–1972
- **adiunkt** – Politechnika Gdańska, Polska, 1972–1973
- **adiunkt** – Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu, Polska, 1973–1978
- **docent** – Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu, Polska, 1978–1989
- **profesor zwyczajny** – Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu, Polska, 1994

Zagraniczne stypendia, staże długoterminowe i wykłady okolicznościowe w ośrodkach zagranicznych

- **Philipp Holzmann** – Technisches Büro, Berlin Zachodni, 15.06.1965–15.09.1965 – staż zawodowy
- **United States Government Research Scholar** – stypendium rządu USA, Georgetown University, Washington, D.C., 1,5 miesiąca, University of California, Berkeley 10 miesięcy r. ak. 1976/1977,
- **Military Housing Establishment**, Adra, Damaszek, Syria, 1985–1986 (1 rok), ekspert ds. konstrukcji budowlanych
- **DAAD** – 2-miesięczne stypendium rządu Republiki Federalnej Niemiec, Uniwersytety: Göttingen, Aachen, Bochum, 1991
- **Commision of the European Communities** – 3-miesięczne stypendium Unii Europejskiej, University of Aalborg, Aalborg, Dania, 1993
- **Japanese Government Research Award for Foreign Specialists**, 2-

miesięczne stypendium rządu Japonii, Building Reserach Institut w Tsukuba, Japan, 1997 r.

Wygłaszał referaty i wykłady okolicznościowe w następujących krajach: Anglia, Austria, Dania, Francja, Japonia, Niemcy, Syria, Szkocja, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, USA, Włochy

Członkostwo w prestiżowych instytucjach, korporacjach i organizacjach naukowych

- **Sekcja Mechaniki Konstrukcji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN**, członek, 1990–1992, 1993–1996, 1996–1999, 1999 – nadal
- **Sekcja Metod Komputerowych w Mechanice Komitetu Mechaniki PAN**, członek, 1987–1989
- **Sekcja Metod Stochastycznych w Mechanice Komitetu Mechaniki PAN**, członek, 1987–1990, 1990–1993
- **Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej**, Oddział w Opolu, członek od 1970 r., przewodniczący w latach 1986–1990
- **Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa**, członek Komisji Nauki, od 1977 r.

Kierunki badawcze

Prof. T. Chmielewski jest znanym w kraju specjalistą z zakresu mechaniki konstrukcji, a w szczególności dynamiki budowli. Poprzez swoją działalność międzynarodową (publikacje, konferencje, praca, wykłady) dobrze znany za granicą. Hasła kluczowe jego głównych kierunków

badawczych są następujące: mechanika konstrukcji, konstrukcje budowlane, dynamika budowli, rachunek prawdopodobieństwa i pola losowe, drgania losowe, niezawodność konstrukcji.

Najważniejsze nagrody:

Nagroda dla najlepszego studenta za wyniki w nauce i pracy społecznej w konkursie „Czerwonej Róży” dla studentów uczelni Wybrzeża. Nagroda została przyznana przez Rektorów Wyższych Uczelni Wybrzeża za zdobycie I miejsca na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej, 1964 r.,

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, a w szczególności za opracowanie oryginalnej metody analizy dynamicznej kominów przemysłowych, wdrożonej m.in. do projektowania największych polskich kominów przemysłowych elektrowni „Opole” i „Belchatów” – indywidualna III stopnia, 1978 r.,

Nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie autorstwa wyróżniających się podręczników dla studentów – za opracowanie monograficzne pt.: *Metody probabilistyczne w dynamice konstrukcji*, – indywidualna III stopnia 1983 r.

Nagroda Ministra Edukacji Narodowej za współautorstwo książki pt.: „Podstawy dynamiki budowli” – 1999 r., a także **Nagroda Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji** za tę samą książkę jako wyróżniająca się publikację w Wydawnictwie Arkady w r. 1998, nagroda w 1999 r.

Dane rodzinne: żonaty, dwóch dorosłych synów.

Hobby: sport, tenis, siatkówka, jazda na nartach, muzyka.

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

Józef Kędzia ur. 21 maja 1940 r. w Kielnie.

Dyscyplina naukowa: *elektrotechnika (technika wysokich napięć, materiałoznawstwo elektryczne).*

Absolwent Politechniki Wrocławskiej 1963 r., doktor nauk technicznych 1972 r. doktor habilitowany nauk technicznych 1991r., profesor tytularny 2002r.

Zatrudnienie na stanowiskach: Politechnika Wrocławska Wydział Elektryczny: asystent 1963 r., adiunkt 1972–1975 r., Wyższa Szkoła Inżynierska/Politechnika Opolska w Opolu: adiunkt 1975–1991 r., profesor nadzwyczajny Politechniki Opolskiej 1991–2002 r., profesor tytularny 2002 r.

W latach 1.05.1977 – 31.08.1978 zastępca dyrektora Instytutu Elektrotechniki WSI ds. Nauczania, od 1.11.1979 do 31.08.1981 z-ca dyrektora Instytutu Elektrotechniki WSI ds. Nauki i Współpracy z Gospodarką Narodową, 1.09.1981–31.08.1984 z-ca dyrektora Instytutu Elektrotechniki WSI ds. Nauki, 1.12.1990 – 31.08.1993, 1.09.1993 – 31.08.1996 i 1.09.1999 – 31.08.2002 prodziekan ds. nauki Wydziału EiA; członek kilku komisji senackich w WSI oraz w Politechnice Opolskiej.

Staże: w latach 1977–1993 przebywał okresowo na stażach naukowych w Technical University w Eindhoven w Holandii. Początkowo na 3-miesięcznym stypendium MszWiT (1977/78), później na stypendiach ufundowanych przez ww Uniwersytet (6-miesięcznym w latach 1978/79, 3-miesięcznym w roku 1989 i 5-miesięcznym w r. 1993). Pracował tam w grupie naukowej kierowanej przez prof. F.N. Hooge nad zagadnieniami szumów 1/f. W roku 1983 i 1984 przebywał na dwóch krótkoterminowych stażach naukowych w Uniwersytecie Politechnicznym w Sankt Petersburgu u prof. S.N. Kojkova.

Członek: Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Polskiego Komitetu Materiałów Elektrotechnicznych SEP, Sekcji Elektrotechnologii Komitetu Elektrotechniki PAN, członek-senior Dielectrics and Elektrical

Insulation Society of the Institute of Electrical Engineering, Inc.

Badania: zagadnienia związane z procesami starzeniowymi w dielektrykach i metody ich diagnostyki, a zwłaszcza: badania przydatności suszenia udarowego w produkcji kondensatorów do poprawy $\cos \phi$, badania procesów starzeniowych zachodzących w polimerach oraz wpływu starzenia na ich polaryzację statyczną, opracowywanie czułych metod diagnostyki procesów starzeniowych w dielektrykach z wykorzystaniem zjawisk polaryzacji statycznej. Problemy kompatybilności elektromagnetycznej, a zwłaszcza badania szumów 1/f, w tym wpływu stanu skupienia oraz rozpraszania powierzchniowego i wewnętrznego na generację tych szumów i mechanizmu przewodnictwa w bizmucie. Zagrożenia izolacji transformatorów wywołanymi elektryzacją statyczną, w tym określanie czynników fizycznych i chemicznych wpływających na elektryzację olejów izolacyjnych, badania elektryzacji w układach przepływowych i wirujących, badania wpływu starzenia na tendencję olejów do elektryzacji, prace nad układem z wirującą tarczą rekomendowanym później przez CIGRE do standaryzacji tego typu pomiarów, prace nad kompatybilnością metod pomiarowych.

Publikacje: 2 monografie, 1 książka, współautorstwo 1 książki, 3 skrypty (w tym 1 pod redakcją), 120 prac naukowych oraz patentów, w tym publikowanych w takich czasopismach jak: Applied Physics, IEEE Transaction EI, Physics Letters, J. Physics D. Appl. Phys., Thin Solid Films, Archiv für Elektrtechnik, Archives of Electrical Engineering, J. Electrostatics. Posiada 54 cytowania w Science Citation Index.

Promotor dwóch doktoratów, aktualnie prowadzi jeden przewód doktorski.

Recenzent 5 prac doktorskich, 4 wniosków projektów badawczych dla KBN i 3 książek.

Nagrody i odznaczenia: nagrody Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki (w roku 1980 – nagroda indywidualna III stopnia, a w r. 1982 nagroda zespołowa III stopnia), w r. 1989 nagroda zespołowa III stopnia Ministra Przemysłu i Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń. Otrzymał również kilkanaście nagród JM Rektora

Politechniki Wrocławskiej i Politechniki Opolskiej; Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Główne tezy programu wyborczego

Zadaniem podstawowym jest kontynuacja i stabilizacja dokonań wdrażanych w okresie aktualnej kadencji oraz usprawnienie tych elementów pracy Wydziału, które nie spełniają oczekiwań społeczności akademickiej.

Zwrócona także zostanie szczególna uwaga na promocje działalności i osiągnięć Wydziału na terenie Opolszczyzny, w kraju i za granicą.

Szczegółowe zagadnienia programu obejmują:

Obszar nauki

- uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie elektrotechnika,
- uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w drugiej dyscyplinie,
- dążenie do uzyskania jak najwyższej kategorii wg wymogów Komitetu Badań Naukowych,
- włączenie Wydziału Elektrotechniki i Automatyki do realizacji międzynarodowych programów naukowych realizowanych w ramach Unii Europejskiej,
- rozwój współpracy naukowo-badawczej dla potrzeb jednostek gospodarczych,
- dodatki motywacyjne premiujące publikacje w renomowanych periodykach zagranicznych.

Obszar kształcenia

- ustabilizowanie liczby kształconych studentów w różnych formach na obecnym poziomie,
- spełnienie wymagań akredytacyjnych dla prowadzonych kierunków studiów,
- dbałość o poziom kształcenia i stałe unowocześnianie programów nauczania poprzez ich modernizację, a także pod kątem wiedzy informatycznej, ekonomiczno-prawne,
- szczególną uwagę zwracać się będzie (wg zaleceń JM Rektora) na dalsze rozwijanie kształcenia w językach obcych – pozyskanie sponsorów,

- propagowanie i rozwijanie programu Erasmus/Sokratesa na wszystkich kierunkach kształcenia,
- zapewnienie stabilności kadry przypisanej poszczególnym kierunkom na Wydziale,
- dążenie do nadania statusu studiów magisterskich wszystkim kierunkom studiów prowadzonym na Wydziale,
- dalsze uaktywnienie działalności kół naukowych na Wydziale.

W zakresie organizacji

- kontynuacja prac i doskonalenie procedur związanych z decentralizacją finansowania i zarządzania Wydziałem,
- dostosowywanie się do norm akredytacji kształcenia na Wydziale,
- rozważenie celowości utworzenia instytutów,
- zapewnienie każdemu pracownikowi samodzielnemu co najmniej jednego asystenta (doktoranta),
- opracowywanie niezbędnych planów inwestycyjnych i planów remontów uwzględniających priorytet służący dydaktyce,
- podniesienie roli samorządu studentckiego jako partnera w zarządzaniu Wydziałem.

Przedkładając powyższy program pragnąłbym, aby na naszym Wydziale praca, nauczanie i kształcenie się było przyjemnością, a co za tym idzie wyniki tej pracy były skorelowane zarówno z zarobkami pracowników, jak i wysoką średnią ocen uzyskiwaną przez studentów.

Wydział Mechaniczny

Prof. dr hab. inż. **Leon Troniewski** ur. 7 października 1938 r. w Nowogrodzku.

Wykształcenie i stopnie naukowe

- mgr inż. – Politechnika Śląska Gliwice, Wydział Mechaniczno-Energetyczny – 1963
- dr – Politechnika Śląska – Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej – 1970
- dr hab. – Politechnika Śląska – Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej – 1977
- prof. – 1988

Przebieg pracy zawodowej

- 1963 – 1975 – Politechnika Śląska
- 1975 – nadal – Politechnika Opolska
- 1972/73 i 1978 – Stypendium Humboldta Karlsruhe RFN.

Działalność naukowa

Główny kierunek działalności naukowej jest związany z badaniami, modelowaniem i wykorzystywaniem w inżynierii i aparaturze procesowej przepływów wielofazowych. Opublikowany dorobek naukowy to ok. 180 artykułów i komunikatów naukowych, 11 patentów i 2 monografie.

Kształcenie młodej kadry naukowej

Promotor 7 ukończonych i 3 otwartych przewodów doktorskich, inicjator 2 zakończonych przewodów habilitacyjnych, recenzent 24 prac doktorskich i 9 prac habilitacyjnych.

Dydaktyka

Wykłady, ćwiczenia, projekty i seminaria z wszystkich przedmiotów wchodzących w zakres inżynierii procesowej. Autor i współautor 20 skryptów. Promotor ponad stu prac dyplomowych na różnych kierunkach i rodzajach studiów.

Nagrody i odznaczenia

Czterokrotnie nagrody ministra, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Odznaka za Zasługi dla Miasta Opola, Odznaka Zasłużeniem Opolszczyźnie.

Funkcje poza Uczelnią

Członek Komitetu Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN, wiceprzewodniczący Rady Naukowej Instytutu Inżynierii Chemicznej PAN, członek Rady Redakcyjnej kwartalnika PAN „Inżynieria Chemiczna i Procesowa”, prze-

wodniczący Rady Programowej dwumiesięcznika „Inżynieria i Aparatura Chemiczna”, członek Zespołu ds. Na-gród Prezesa Rady Ministrów, wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Opolskiego.

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Imię i nazwisko: Józef Wojnar

Data i miejsce urodzenia: 21.02.1942, Górkki Małe

Wykształcenie

- wyższe (WSP Opole 1960-1964, mgr historii, AWF Poznań 1970-1974, mgr wych. fiz.).
- trener klasy II – 1973 r.,
- trener klasy I – 1980 r.,
- trener klasy mistrzowskiej – 1984 r.
- dr nauk o wychowaniu fizycznym – 1984 r.,
- dr hab. nauk pedagogicznych – 2001 r.,
- prof. nadzw. Politechniki Opolskiej – 2002 r.

Zatrudnienie

- od 01.09.1965-30.08.1974 Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Opolu (nauczyciel historii i wychowania fizycznego),
- od 01.09.1974 do chwili obecnej Politechnika Opolska (01.09.1974-30.11.1980 wykładowca, 01.12.1980 – 30.09.1995 starszy wykładowca, 01.10.1995 – 31.01.2002 adiunkt, 01.02.2002 profesor Politechniki Opolskiej).

Pełnione funkcje na Uczelni

- dyrektor Instytutu Wychowania Fizycznego i Rehabilitacji Politechniki Opolskiej od 01.12.1995 do 30.11.1998 r.

- dziekan Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii od 01.12.1998 r.
- od 1996 roku członek Senatu,

Działalność w zakresie sportu

- trener sekcji lekkoatletycznych: AZS Opole, MKS Opole, Chemik Kędzierzyn-Koźle, Unia Kędzierzyn-Koźle, Schöller Namysłów,
- trener kadry narodowej w rzutach,
- trener kadry olimpijskiej w pchnięciu kulą,
- podopieczni uczestniczyli w IO, MŚ, ME, PE, LE, zdobyli 24 tytuły mistrza Polski seniorów.

Działalność naukowa

- 4 monografie i 96 artykułów w wydawnictwach krajowych i zagranicznych.

Nagrody i wyróżnienia

- Złoty Krzyż Zasługi,
- Srebrny Krzyż Zasługi,
- Medal Komisji Edukacji Narodowej,
- Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej,
- Zasłużonemu Opolszczyźnie
- Za Zasługi dla Miasta Opola
- Zespołowa Nagroda III stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1977),
- Zespołowa Nagroda III stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1980).

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

Nazwisko i imię: dr Agata Zagórska
Data i miejsce urodzenia: 06.12.1953 r., Nysa

Rozwój zawodowy i naukowy

- 2000–2002 Dziekan Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji
- 2000 Prodziekan ds. studenckich
- 1999 Pełniąca obowiązki dziekana Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji
- 1992–1999 Zastępca dyrektora Instytutu Zarządzania
- 1992 Obrona pracy doktorskiej na Akademii Ekonomicznej w Katowicach
- 1976 Podjęcie pracy w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu
- 1972–1976 Studia na Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu.

Zainteresowania naukowe

Zainteresowania dr Agaty Zagórowskiej koncentrują się wokół problemów demograficznych, zatrudnienia i rynku pracy. Opublikowała około 40 pozycji związanych z przedmiotem badań, w tym rozprawa habilitacyjna pt. „Rynek pracy a zmiany demograficzne dawnych województw makroregionu południowego”. Otwarty przewód habilitacyjny na Akademii Ekonomicznej w Katowicach.

Działalność organizacyjna na rzecz społeczności akademickiej

- nagroda JM Rektora za osiągnięcia dydaktyczno-organizacyjne (1999),
- współtworzenie Instytutu Zarządzania oraz Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji,
- opieka nad studentami studiów zaocznych – opiekun I roku na kierunku *zarządzanie i marketing*,
- aktywny udział w pracach komisji senackich,
- członek Rady Programowej czasopisma Zarządzanie Produkcją,
- członek – założyciel Polskiego Stowarzyszenia Zarządzania Produkcją

Hobby: muzyka, literatura, turystyka.

Dyrektor Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii

Dr Czesław Górecki urodzony 16 maja 1951 roku w Oldrzychowicach jest absolwentem kierunku *fizyka* Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. Po ukończeniu studiów w roku 1973 podjął pracę w Zakładzie Fizyki WSI w Opolu. Doktoryzował się na Uniwersytecie Wrocławskim w roku 1982, uzyskując stopień na-

ukowy doktora nauk fizycznych w zakresie fizyki ciała stałego.

Dr Cz. Górecki od 1987 roku do chwili obecnej pełni funkcję kierownika Zakładu Fizyki. W latach 1992–1996 i od 1999 roku pełnił także funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii. W latach 1997–1999 był pełnomocnikiem ds. restrukturyzacji Instytutu MFiCh.

Działalność naukowa dr. Cz. Góreckiego przedstawiona w licznych publikacjach (ok. 120) i materiałach konferencyjnych (ok. 55) dotyczy fizyki ciała stałego i inżynierii materiałowej, a w szczególności badania własności warstwy przypowierzchniowej ciała stałego i układów cienkowarstwowych.

Z innych form działalności dr. Cz. Góreckiego należy wymienić udział w pracach Senatu PO kilku kadencji, przewodniczenie senackiej komisji ds. budżetu i inwestycji (1993–1996), udział w pracach innych senackich komisji, przewodniczenie komisji ds. przyznawania miejsc w Hotelu Asystenta.

Z KALENDARZA REKTORÓW

■ 28 lutego br. rektor, prof. **Piotr Wach** wraz z prorektorem ds. studenckich, prof. **G. Gasiakiem** uczestniczyli w kolejnym posiedzeniu Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych, które tym razem odbyło się na Politechnice Warszawskiej.

■ 4 marca br. rektor był gospodarzem spotkania, na którym wręczono 22 studentom studiów polsko-francuskich certyfikaty ukończenia pierwszego stopnia studiów DUT na Saint Denis Universite Paris 13.

■ Nazajutrz, 5 marca rektor P. Wach przewodniczył posiedzeniu kolegium rektorskiego z udziałem dziekanów wydziałów, dyrektora instytutu i przedstawicieli związków zawodowych.

■ Prorektor ds. nauki – prof. **Jerzy Skubis** w dniu 11 marca 2002 r. uczestniczył w uroczystości nadania przez Uniwersytet Opolski tytułu doktora honoris causa **Zbigniewowi Relidze** *wybitnemu uczonemu, pionierowi transplantacji serca w Polsce i twórcy potęgi kardiologii śląskiej* oraz **Hendrikowi Fothowi** *mecenasowi kultury i sztuki, znawcy europejskiego prawa karnego i spadkowego*. Uroczystość miała miejsce w Wielkiej Auli Wydziału Teologicznego UO przy ul. Drzymały 2a.

■ Także 11 marca br. rozpoczęły się XII Dni Elektryki, organizowane corocznie przez Stowarzyszenie Elektryków Polskich i Wydział Elektrotechniki i Automatyki. W otwarciu, które miało miejsce w auli im. O. Matei na Wydziale Budownictwa uczestniczył rektor P. Wach.

■ 13 marca 2002 r. odbyły się wybory rektora Politechniki Opolskiej na kadencję 2002–2005. Jedynym kandydatem był urzędujący rektor, prof. Piotr Wach. On też został ponownie wybrany.

■ 14 marca br. prof. Piotr Wach uczestniczył w uroczystym spotkaniu poświęconym obchodom 10-lecia istnienia Przedsiębiorstwa Innowacyjno-Wdroże-

niowego Energetyki i Przemysłu RE-MAK-ROZRUCH SA.

■ Nazajutrz rektor spotkał się z rektorem Uniwersytetu Opolskiego, prof. **S.S. Nicieją**, który przybył z gratulacjami z okazji ponownego wyboru prof. Piotra Wach na stanowisko rektora Politechniki Opolskiej. Rektorzy rozmawiali także o problemach ważnych dla środowiska akademickiego Opola.

■ 18 marca br. prorektor J. Skubis spotkał się z dyrektorem Instytutu Mineralnych Materiałów Budowlanych – doc. dr. inż. **Jerzym Dudą**. Tematem spotkania była współpraca naukowa, dydaktyczna i kierunki integracji między Politechniką Opolską a Instytutem Mineralnych Materiałów Budowlanych w Opolu. W dniu 20 marca br. podpisano w tej sprawie stosowną umowę.

■ Tego samego dnia rektor, prof. P. Wach spotkał się z prezesem Elektrowni Opole SA **Henrykiem Szenderą** oraz z energetykami ukraińskimi wchodzącymi w skład delegacji goszczącej na Opolszczyźnie.

■ 19 marca br. rektor przyjął delegację z Politechniki Ukrainiejskiej w składzie: prorektor prof. **E. Pistun**, dziekan prof. **G. Lysyak**, prof. **A. Malinovsky**. Celem spotkania było omówienie zakresu planowanej współpracy między uczelniami i warunków umowy o współpracy.

■ Na zaproszenie Zarządu Oddziału Opolskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich prof. Piotr Wach uczestniczył w walnym zgromadzeniu delegatów, które odbyło się 20 marca br.

■ W dniu 22 marca 2002 r. odbyło się posiedzenie Uczelnianej Komisji ds. Odznaczeń, któremu przewodniczył prorektor ds. nauki Jerzy Skubis. Komisja rozpatrzyła i zaopiniowała 30 wniosków o nadanie w roku 2002 pracownikom Politechniki Opolskiej różnej rangi odznaczeń państwowych i resortowych.

■ 25 marca br. rektor spotkał się z prezesem Zakładu Energetycznego Opole

SA dr. inż. **W. Skomudkiem**, aby omówić współpracę i merytorycznie przygotować się do spotkania zaplanowanego na dzień 10 kwietnia br.

■ W tym samym dniu spotkał się z radcą ds. polityki naukowej i naukowo-technicznej RP przy Unii Europejskiej **B. Rokoszem**, a nazajutrz 26 marca dokonał otwarcia seminarium poświęconego udziałowi polskich instytucji w 5. Programie Ramowym oraz perspektywom udziału Politechniki Opolskiej w 6. Programie Ramowym w latach 2002-2006.

■ 27 marca br. rektor był obecny w czasie wyborów prorektorów Politechniki Opolskiej na kadencję 2002–2005 i zarekomendował kandydatów.

■ 4 kwietnia br. prorektor ds. nauki – prof. J. Skubis wraz z dyrektorem IMMB w Opolu – doc. J. Dudą przebywał w KBN Warszawie, gdzie przedstawili plany i formy współpracy obu instytucji. W tym samym dniu będąc w Warszawie wziął udział w konferencji zorganizowanej przez Ministerstwo Gospodarki. Temat konferencji: *Wspomaganie powstawania firm innowacyjnych*.

■ W Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, której organizatorem była Politechnika Rzeszowska naszą Uczelnię reprezentował prorektor – prof. Jerzy Skubis. Konferencja odbyła się w dniach 11–14 kwietnia br. w Krasicy.

■ Od 14 do 17 kwietnia rektor wraz z prof. **Tadeuszem Chmielewskim** przebywali z oficjalną wizytą w Fachhochschule für Technik w Stuttgart, gdzie prof. Piotr Wach odebrał tytuł honorowego senatora nadany przez niemiecką uczelnię w uznaniu zasług we współpracy polsko-niemieckiej.

■ 18 i 19 kwietnia br. odbywało się kolejne posiedzenie Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych, które miało miejsce na AGH w Krakowie. PO reprezentowali rektor P. Wach i prorektor G. Gasiak

Urszula Mazur

Rektor Piotr Wach honorowym senatorem uczelni w Stuttgarcie

Współpraca pomiędzy Politechniką Opolską a Hochschule für Technik w Stuttgarcie trwa już 10 lat i zaowocowała wieloma cennymi dla obu środowisk inicjatywami. Zwieńczeniem obchodów dekady polsko-niemieckich kontaktów między uczelniami, które zorganizowała uczelnia w Stuttgarcie był uroczysty jubileusz, podczas którego rektorowi opolskiej politechniki, prof. **Piotrowi Wachowi** nadano zaszczytny tytuł honorowego senatora (*Ehrensensator*).

To z rozmachem przygotowane akademickie święto odbyło się 15 kwietnia br., a właściwą uroczystość poprzedziło oficjalne przyjęcie gości z Polski w Landstagu przez władze Badenii-Wirtembergii. Do Stuttgartu zaproszeni zostali także przedstawiciele władz samorządowych województwa opolskiego w osobach: **Andrzej Rybarczyk**, **Leon Troniewski**, **Arkadiusz Tkocz** oraz prof. **Tadeusz Chmielewski**, dziekan Wydziału Budownictwa PO. Z zaproszenia skorzystał tylko dziekan T. Chmielewski. Wizyta w Landstagu była okazją do wymiany poglądów na różne tematy, głównie społeczno-polityczne i miała jeszcze jeden miły dla strony polskiej akcent. Dla udokumentowania dobrych stosunków, władze landu ufundowały wysokie stypendium dla studenta Politechniki Opolskiej, a decyzja komu ono przypadnie, pozostaje w gestii dziekana T. Chmielewskiego, inicjatora kontaktów między uczelniami.

Właściwa uroczystość miała miejsce w pięknej auli HfT, a przybyli na nią licznie przedstawiciele środowiska naukowego, konsul generalna Rzeczypospolitej Polskiej **Jolanta Kozłowska**, władze Badenii-Wirtembergii, władze miasta Stuttgart, prezydent towarzystwa niemiecko-polskiej współpracy, **Frieder Birzele** i wielu innych znakomitych gości. Tytuł honorowego senatora jest odpowiednikiem doktoratu honorowego i przyznawany jest rzadko. W historii Fachhochschule für Technik, uczelni z tradycjami, której początki sięgają roku 1830 przyznany został po raz siódmy. Rola gospodarza pełnił rektor HfT, prof. **Martin Stohrer**, znany w środowisku opolskiej uczelni, m.in. jako gość inauguracji roku akademickiego. Prof. M. Stohrer był także autorem laudacji pod

adresem prof. P. Wacha. Po laudacji niezwykle interesujący wykład na temat tysiącletniej historii stosunków polsko-niemieckich obejmujących czasy od Chrobrego po współczesną polską „Solidarność”, która – zdaniem autora waleńnie przyczyniła się do zjednoczenia Niemiec, wygłosił prezydent F. Birzele.

Najbardziej wzruszającą częścią całego wydarzenia – zdaniem Rektora P. Wacha – były składane przez gości gratulacje. Prawie połowa z nich była po polsku, a składali je ludzie, których różne koleje losu związały z krajem sąsiada, a na uroczystość przybyli z odległych nieraz stron Niemiec, by osobiście wyrazić radość z

powodu zaszczytu, jaki spotkał rodaka, wśród nich było także dwóch dyploman-tów profesora P. Wacha.

Oprawę muzyczną prawie dwugodzinnej uroczystości stanowił występ pianistki, a w programie nie zabrakło muzyki Chopina.

Jak podkreśla – rektor P. Wach – uroczystość przygotowana z niezwykle rozmachem i smakiem pozostawiła niezatarte wrażenia i świetnie rokuje dalszym owocnym kontaktem między Hochschule für Technik a Politechniką Opolską. Opinię tę podziela także dziekan Tadeusz Chmielewski.

Gratulacje składa także redakcja WU.

Die Fachhochschule Stuttgart – Hochschule für Technik
Stuttgart University of Applied Sciences
verleiht auf Beschluss des Senats

Herrn
Professor Dr. hab. inż.

Piotr Wach

Rektor der Politechnika Opolska

die Würde eines Ehrensensators

in Anerkennung seiner großen Verdienste
in den zehn Jahren der Zusammenarbeit
zwischen der Hochschule für Technik Stuttgart
und der Politechnika Opolska

Stuttgart,
den 15. April 2002

Der Rektor
Prof. Dr. Stohrer

Wystąpienie rektora, prof. Piotra Wacha*

Szanowna Pani Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej
Panie Prezydencie
Drogi Rektorze
Dostojni Goście z Republiki Federalnej Niemiec i z Polski
Szanowni Profesorowie i Społeczności Akademicka
Wszyscy tu obecni Państwo, którzy zechcieliście zaszczyścić swą obecnością dzisiejszą uroczystość.

Jestem szczególnie wzruszony w dniu dzisiejszym, ponieważ spotkało mnie wyróżnienie nieoczekiwane, a także niezasłużone.

Przyznane mi wyróżnienie, tytuł Ehrensensator in Hochschule für Technik in Stuttgart jest pierwszym tytułem honorowym, jaki dotychczas otrzymałem i jest mi szczególnie bliskie.

Ale nie tylko dlatego.

Symbolizuje ono zmianę, jaka zaszła w stosunkach niemiecko-polskich w ostatnim dziesięcioleciu, lecz wcześniej była przygotowywana przez dalekowzrocznych mężów stanu z obu krajów i biskupów naszych Kościołów.

Symbolizuje także naszą praktyczną współpracę pomiędzy Fachhochschule für Technik in Stuttgart i Politechniką Opolską, która rozpoczęła się 10 lat

temu i pomyślnie rozwija się do dnia dzisiejszego.

Miałem to szczególne szczęście, że byłem rektorem Uczelni Opolskiej w początkach naszej współpracy i jestem rektorem Politechniki Opolskiej obecnie, po przerwie w latach 1996-1999.

W ten oto sposób „trafiłem” w ten miły jubileusz, a szczególnej przyjaźni Rektora Martina Stohrera i życzliwej ocenie Senatu HfT zawdzięczam to wyróżnienie.

To Profesor Martin Stohrer był najmocniejszym promotorem współpracy pomiędzy naszymi Uczelniami, przyjmując naszych studentów i pracowników na okresy praktyki i wspólne badania, a także wielokrotnie przyjeżdżając do Opola wraz z innymi profesorami.

Zaowocowało to kolejnymi publikacjami, a także pracami doktorskimi już zakończonymi i tworzy takie perspektywy na przyszłość.

Mówiąc o naszej współpracy chciałem wspomnieć i podziękować także Prof. Tadeuszowi Chmielewskiemu, dziekanowi Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej, obecnemu tutaj, za jego praktyczny wkład w realizację tej współpracy, a także dziekanom i licznym profesorom, HfT, którzy ze swojej stro-

ny dali duży wkład w tę współpracę i obdarzali nas przyjaźnią i pomocą.

Drodzy Państwo, myślę, że ten jubileusz 10-lecia współpracy, która tak pięknie została uczczona przez gościnną Uczelnię ze Stuttgartu, dopiero otwiera ciąg kolejnych okresów naszej współpracy i przyjaźni.

Niech żyje i rozwija się pomyślnie HfT w Stuttgartcie, jej profesorowie studenci, a inżynierowie i absolwenci niech cieszą się pomyślnością i uznaniem w Republice Federalnej Niemiec i na całym świecie!

Niech rozwija się pomyślnie i stabilizuje trwała współpraca między naszymi Uczelniami i niech towarzyszy jej rosnąca życzliwość i przyjaźń.

Niech ta współpraca będzie elementem naszych wszechstronnych więzów i przyjaźni między narodem polskim i niemieckim teraz i za lat kilka, gdy Polska będzie także członkiem Unii Europejskiej, mając w Republice Federalnej Niemiec silnego i przyjaznego partnera.

Dziękuję Państwu serdecznie

Piotr Wach

* Przemówienie wygłoszone zostało w j. niemieckim. Autorką tłumaczenia na niemiecki jest pani Kerstin Szteliga, która pomogła także w przygotowaniu wystąpienia.

Nowe bazy czasopism elektronicznych EIFL-EBSCO w Politechnice Opolskiej

W 2002 roku biblioteka umożliwia pracownikom i studentom Politechniki Opolskiej dostęp do 11 elektronicznych baz danych w ramach konsorcjum EIFL/EBSCO dokumentujących pełne artykuły lub ich abstrakty z naukowych czasopism wydawanych na całym świecie. Konsorcjum Electronic Information for Libraries Direct – EIFL Direct utworzone przez firmę EBSCO ma na celu udostępnienie instytucjom, w tym bibliotekom akademickim, naukowym, medycznym, publicznym dostępu do aktualnych informacji z różnych dziedzin nauki. Udział w konsorcjum jest płatny. Koszt dla instytucji europejskich to około 40.000 USD. W Polsce, dzięki dotacjom Komitetu Badań Naukowych i Fundacji Stefana Batorego, biblioteki i instytucje naukowe uczestniczące w tym

przedsięwzięciu pokrywają około 10% tej kwoty.

Obecnie do konsorcjum należy około 2000 bibliotek z całego świata.

Spośród 11 dostępnych baz do najbardziej interesujących należą:

Academic Search Premier – udostępnia ona około 3300 czasopism z prawie wszystkich dziedzin wiedzy: edukacji, informatyki, materiałoznawstwa, nauk społecznych, techniki, ekonomii, zarządzania, prawa, nauk medycznych, fizjoterapii, sportu, językoznawstwa

Business Sources Premier, Master File Premiere – udostępniają ponad 2500 czasopism z ekonomii, finansów, rachunkowości, międzynarodowego biznesu.

Medline, Health Source Consumer Edition, Health Nursing – udostępnia-

ją informacje, w tym pełnotekstowe artykuły z czasopism z zakresu medycyny, ochrony zdrowia, pielęgniarstwa, badań klinicznych

O tym jak cenne są to bazy świadczy fakt, że większość ich jest recenzowana. Ponadto bazy te zawierają 768 czasopism indeksowanych przez Information Sciences Institute w Filadelfii, w tym 297 pełnotekstowych.

Zamieszczona tabela przedstawia wybrane tytuły pełnotekstowych czasopism dostępnych poprzez konsorcjum EIFL-EBSCO.

W ciągu najbliższych 6 miesięcy konsorcjum poszerzy listę czasopism o kolejne tytuły, w tym między innymi o „Construction Law & Business Journal”, „International Tax Journal”, „Credit Management”, „Critical Reviews in

Tytuł	Impact Factor w 2001 roku	Miejsce w rankingu ISI
Annual Review Of Ecology & Systematics	5,689	3
Conservation Biology	3,24	3
Evolution	3,726	7
Journal of Evolutionary Biology	3,259	10
Advanced Composite Materials	0,2	16
Journal of Biomaterials Science	1,192	3
Physics of Fluids	1,42	8
Physics of Plasmas	2,213	4
Applied Physics A: Materials Sciences & Processing	1,753	11
Behaviour & Information Technology	0,338	11
Cybernetics & Systems	0,347	10
IBM Journal of Research & Development	0,656	7
International Journal of Robotics SENSING	0,979	3
Neural ComputaTION	2,829	1
American Journal of SPORTS Medicine	2,327	2
Journal of Rehabilitation Research & Development	0,783	12
Physical Therapy	1,164	2
Research Quarterly for Exercise & Sport	1,125	12
Sports Medicine	0,168	18

Enviromental Science Technology”, „Critical Reviews in Plant Sciences”, „Critical Reviews in Solid State & Materials Science”, „Motor Control”, „Computer Aided Civil & Infrastructure Engineering”, „International Journal of Software Engineering” i inne.

Baza dostępna jest pod adresem <http://search.epnet.com>, a także ze strony internetowej Biblioteki Głównej, ze wszystkich komputerów podłączonych do Internetu poprzez uczelniane IP. Wyszukiwanie informacji można realizować na wiele sposobów: między innymi według słów kluczowych, tytułów czasopism, nazwisk autorów artykułów, ISSN, ISBN. Można stosować operatory Bool'a „and”, „or”, „not”, a także separatory pozwalające na szukanie według odpowiedniego szyku wyrażen wyszukiwawczych. Możliwe jest też łączenie sesji wyszukiwawczych.

Ciekawym uzupełnieniem bazy EIFL-EBSCO jest bogata kolekcja zdjęć: postaci związanych z nauką, kulturą, polityką, sztuką, historią, z badań i eksperymentów naukowych, ciekawych miejsc, map i flag państwowych.

Baza pozwala również na wyszukiwanie pełnych informacji o znanych firmach i przedsiębiorstwach światowych.

Dodatkowych informacji na temat korzystania z bazy EIFL-EBSCO udziela Oddział Informacji Naukowej Biblioteki Głównej Politechniki Opolskiej – tel. 40 06 231, e-mail: info@bi-zal.bg.po.opole.pl

Zachęcamy pracowników i studentów do korzystania z baz.

Elżbieta Czerwińska, Halina Szelej

■ W marcu br. Biblioteka Główna Politechniki Opolskiej pozyskała cenny księgozbiór Biblioteki Zakładów Aparatury Chemicznej APC „Metalchem” SA. Księgozbiór liczący około 5000 woluminów obejmuje dzieła z zakresu chemii, inżynierii chemicznej, prawa, ekonomii i zarządzania, mechaniki, budowy maszyn. Bogato prezentowane są słowniki językowe, m.in. portugalski, szwedzki, rumuński, niemiecki itp. Księgozbiór ten wzbogaci zasoby Biblioteki Głównej, Biblioteki Wydziału Mechanicznego oraz Zarządzania i Inżynierii Produkcji. Prace nad wprowadzeniem pozyskanych zbiorów do katalogów bibliotecznych potrwa około 6 miesięcy.

Dyrekcja Biblioteki Głównej w imieniu własnym i społeczności akademickiej Politechniki Opolskiej serdecznie dziękuje Panu Prezesowi Zakładów Aparatury Chemicznej „Metalchem” dr inż. **Aleksandrowi Udryckiemu** za przekazany dar. Równie gorące podziękowania składamy Panom prof. **Jerzemu Skubisowi** – prorektorowi ds. nauki i prof. **Grzegorzowi Gasiakowi** – prorektorowi ds. studenckich za pomoc w pozyskaniu tych cennych zbiorów.

■ Z dniem 31 maja br. odchodzi na emeryturę długoletni kustosz Biblioteki Głównej mgr inż. **Barbara Oleksowicz**. Pani Barbara Oleksowicz pracowała w

bibliotece od 1985 roku w Oddziale Opracowania Książek. Współpracowała również z redakcją *Wiadomości Uczelnianych*, gdzie prezentowała najciekawsze nabytki biblioteczne.

Dyrekcja Biblioteki Głównej wraz z pracownikami składa Pani mgr inż. Barbarze Oleksowicz serdeczne podziękowania za wiele lat owocnej pracy i życzliwość wszelkiej pomyślności.

Do podziękowań i życzeń dołącza się redakcja *Wiadomości Uczelnianych*.

■ 5 kwietnia br. pracownicy Biblioteki Głównej Politechniki Opolskiej uczestniczyli w szkoleniu dotyczącym obsługi baz danych dostępnych w serwisie EIFL – EBSCO. Szkolenie prowadziła Pani **Teresa Górecka** – przedstawiciel Głównego Biura Europejskiego firmy EBSCO w Holandii.

Podczas szkolenia przedstawiono dostępne w ramach tej bazy elektroniczne czasopisma naukowe oraz sposoby wyszukiwania informacji zawartych w bazie.

■ Biblioteka Główna informuje, że do końca czerwca 2002 roku Politechnika Opolska uzyskała bezpłatny, testowy dostęp do bazy ScienceDirect zawierającej elektroniczne wersje czasopism naukowych wydawanych przez Elsevier Science, w tym spisy treści, dane bibliograficzne, abstrakty oraz pełne teksty artykułów wraz z grafiką w formacie PDF. Zestaw tytułów czasopism udostępnianych w bazie (ok. 600) pokrywa się z zestawem tytułów czasopism w wersji drukowanej prenumerowanych przez uczestników konsorcjum. Są to czasopisma przede wszystkim z zakresu nauk technicznych, chemii, fizyki i matematyki oraz przyrodniczych i medycznych. Baza obejmuje roczniki od 1995 roku do chwili bieżącej, jest aktualizowana co dwa tygodnie i dostępna pod adresem internetowym: <http://vls.icm.edu.pl/>.

Upzejmie prosimy pracowników oraz studentów naszej Uczelni o wyrażenie opinii na temat przydatności bazy ScienceDirect, ponieważ to uwagi użytkowników będą miały wpływ na decyzję o ewentualnym jej zakupie. Opinie prosimy kierować do Oddziału Informacji Naukowej Biblioteki Głównej pok. nr 112, tel. 4006231, e-mail: halina@bi-zal.bg.po.opole.pl.

Elżbieta Czerwińska

Wspomnienie o prof. Jerzym WRÓBLEWSKIM

Z wielkim smutkiem i głębokim żalem Społeczność Akademicka Politechniki Opolskiej przyjęła wiadomość o odejściu od nas na zawsze prof. Jerzego Wróblewskiego. Środowisko naukowe naszej Uczelni, a w szczególności Wydziału Elektrotechniki i Automatyki poniosło niepowetowaną stratę. Zmarł w pełni sił twórczych profesor, uznany naukowiec, wybitny dydaktyk, szanowany i lubiany wychowawca młodzieży, wieloletni członek Senatu Politechniki Opolskiej i Rady Wydziału Elektrotechniki i Automatyki, członek wielu komisji senackich i wydziałowych.

Z Wyższą Szkołą Inżynierską, a następnie Politechniką Opolską Prof. Jerzy Wróblewski, związał całą 36-letnią swoją karierę naukową i zawodową.

Urodził się 23 stycznia 1946 r. w Sievierzu. Większość swojego życia i cały okres pracy zawodowej związał z Opolem. Studia wyższe ukończył z wyróżnieniem w 1971 roku na Wydziale Elektrycznym w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu. Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w 1973 roku, a doktora habilitowanego w 1984 roku – obydwie na Wydziale Elektrycznym w Politechnice Śląskiej w Gliwicach.

Przez wiele lat pełnił na uczelni szereg kierowniczych stanowisk, m. in.: kierował Zakładem Elektroenergetyki i później Katedrą Elektroenergetyki, był wicedyrektorem Instytutu Elektrotechniki, pełnił również funkcje prodziekana Wydziału Elektrycznego oraz prorektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej. W latach 1996–1997 był kierownikiem Pionu Zabezpieczeń i Aparatury Pomiarowej w Instytucie Automatyki Systemów Energetycznych – JASE we Wrocławiu.

Jego pasją naukową była elektroenergetyka. W działalności naukowo-badawczej koncentrował się na opracowaniu i wdrażaniu pomiarowych systemów mikroprocesorowych dla potrzeb elektroenergetyki, zastosowaniu metod i technik informatycznych oraz sztucznej inteligencji w energetyce. Informatyka to kolejna pasja naukowa Profesora.

Ścisłe współpracował z zagranicznymi i krajowymi ośrodkami naukowymi. Odbył staże naukowe w Notre Dame (USA) i Nowosybirskim Instytucie Elek-

trotechnicznym NETI. Współpracował z Politechniką Śląską, Politechniką Warszawską, Politechniką Wrocławską oraz Instytutem Energetyki w Warszawie. W swoim dorobku naukowym zgromadził ponad 70 prac, w tym 4 monografie, posiadał sześć patentów i zgłoszeń patentowych. Pod Jego kierunkiem w Elektrowni Opole został opracowany i wdrożony system lokalizacji doziemień. Ostatnim istotnym osiągnięciem Profesora było zawarcie w 2001 roku umowy na sprzedaż licencji oprogramowania do lokalizacji zwarć w liniach elektroenergetycznych wysokich napięć (pierwsza umowa tego typu w Politechnice Opolskiej) – w którym wykorzystano doświadczenie i dorobek naukowy całego Jego życia.

Był członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej.

Profesor Jerzy Wróblewski był wielokrotnie nagradzany i wyróżniany za osiągnięcia, naukowe, dydaktyczne i organizacyjne w tym m. in.: 3-krotnie Nagrodą Ministra, 11-krotnie Nagrodą Rektora, Nagrodą Wojewody Opolskiego w konkursie na najużyteczniejszą dla Opolszczyzny pracę habilitacyjną.

Odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz odznaką Zasłużonemu Opolszczyźnie.

Odchodzi od nas wspaniały kolega i dobry człowiek, profesor z dużym dorobkiem – dla nas współpracowników po prostu Jurek. Żegnamy Cię Jurku.

Łączymy się w głębokim żalu z Rodziną zmarłego Profesora i składamy jej w imieniu Władz Dziekańskich i Społeczności Akademickiej Wydziału Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej wyrazy szczerzego współczucia.

Ryszard Rojek

Wydział Elektrotechniki i Automatyki Katedra Automatyki, Elektroniki i Informatyki

organizuje w r.a. 2002/2003 atrakcyjne **Studia Podyplomowe**:

- INFORMATYKA W PROCESACH EDUKACYJNYCH (sekretarz dr inż. K. Grandek)
- TECHNIKI INTERENTOWE (sekretarz dr inż. W. Stanisławski)
- SIECI I SYSTEMY KOMPUTEROWE (sekretarz dr inż. M. Gola)

Kierownikami studiów jest prof. Ryszard Rojek.

**Zgłoszenia kandydatów na ww. studia do 16 września 2002 r.
Początek zajęć 5 października 2002 r.**

Miejsce odbywania zajęć: Politechnika Opolska, Wydział Elektrotechniki i Automatyki, Opole, ul. Sosnkowskiego 31

Wszelkie informacje można uzyskać: Dziekanat WEiA, budynek „Lipsk”, III piętro, pokój 320, tel. (0 77) 400 6216, 400 6325; tel./fax: (0 77) 4006 346

Katedra Automatyki, Elektroniki, Informatyki – sekretariat, IV piętro, pokój 419; tel. (0 77) 400 6217, tel./fax: (0 77) 4006 338 <http://www.weia.po.opole.pl>, e-mail: kaeii@po.opole.pl

Education and Culture

Socrates
Erasmus

Miło jest nam poinformować, iż Komisja Europejska wystosowała już pierwsze zaproszenie do wzięcia udziału w konkursie 6. Programu Ramowego o identyfikatorze EOI.FP6.2002. Jak wynika z dostępnych na ten temat publikacji, szczególnie cenione przez Komisję będą działania w tzw.: **Projektach zintegrowanych** oraz **Sieciach Doskonałości**. Przewodnik, jak wypełnić propozycję wniosku oraz inne informacje stanowiące niewątpliwie pomoc w procedurze aplikacyjnej, jest dostępny na stronie internetowej: www.cordis.lu/fp6/eoi-instruments. Termin otrzymania wniosków przez Komisję w ramach pierwszego *call for proposals* upływa z dniem 7 czerwca 2002 o godz. 17.00 lokalnego czasu w Brukseli. Miesiące: lipiec i sierpień będą poświęcone procesowi ewaluacji nadesłanych wniosków, we wrześniu natomiast zostaną ogłoszone rezultaty. Warto również zwrócić uwagę, na to iż propozycje wniosków

DZIAŁ NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ BIURO WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ I PROGRAMÓW EUROPEJSKICH

Uczestnictwo w europejskich programach badawczych

muszą być przesyłane pocztą elektroniczną na następujący adres: fp6-eoi2002@cec.eu.int. Również potwierdzenie odbioru, w przypadku innych wniosków wysyłane tradycyjną pocztą, w tym przypadku zostanie również odesłane pocztą elektroniczną.

Naukowców, dla których termin ten wydaje się zbyt krótki, pragniemy zapewnić, iż 6. Program Ramowy jest przewidziany na lata 2002–2006 i mamy nadzieję, iż różnorodność tematyki, jak i priorytetów skłoni do składania jak największej ilości wysokiej jakości wniosków.

Do opracowywania wniosków projektowych, które pozwolą na finansowanie interesujących przedsięwzięć i badań naukowych, zachęcał również p. **Bogdan Rokosz** – radca ds. polityki naukowej i naukowo-technicznej uczestniczący w Misji RP przy Unii Europejskiej podczas spotkania, które odbyło się w sali Senatu PO w dniu 26 marca br. Spotkanie pt. „Europejskie programy badawczo-rozwojowe”, dotyczyło udziału polskich instytucji w 5. Programie Ramowym oraz perspektyw zarysowujących się w rozpoczy-

nającym się 6. Programie Ramowym Unii Europejskiej. Nowy Program Ramowy dysponuje budżetem 16.270 euro, który zostanie przeznaczony na działania w zakresie badań, rozwoju technicznego i prezentacji oraz wspomagających tworzenie europejskiej przestrzeni badawczej.

Programy szczegółowe w 6. Programie Ramowym obejmują:

1. **Integrację i wzmocnienie Europejskiej Przestrzeni Badawczej** (Integrating and Strengthening the European Research Area)
2. **Budowanie Europejskiej Przestrzeni Badawczej** (Structuring the European Research Area), oraz
3. **Działania Joint Research Centres** (Joint Research Centre activities – EC).

Celem pierwszego programu, którego budżet wynosi 12.855 euro jest wspieranie badań na światowym poziomie w dziedzinach o priorytetowym znaczeniu, gdzie działania w skali europejskiej zapewnią dodatkową korzyść, oraz w tematach ważnych ze względu na potrzeby polityki UE i na powstawanie nowych dziedzin badawczych; promowanie, tworzenie sieci i podejmowanie wspólnych akcji przez narodowe i europejskie organizacje badawcze; wzajemne otwarcie narodowych programów badawczych.

Priorytetowe dziedziny badań obejmują m.in.:

- Genomikę i biotechnologię dla zdrowia
- Technologie społeczeństwa informacyjnego
- Nanotechnologię i nanonaukę, oparte na wiedzy materiały wielofunkcyjne oraz nowe procesy i urządzenia produkcyjne
- Areonautykę i przestrzeń kosmiczną
- Jakość i bezpieczeństwo żywności
- Zrównoważony rozwój, zmiany globalne i ekosystemy
- Obywatel i rządzenie w społeczeństwie opartym na wiedzy.

Socrates Leonardo da Vinci Programy Ramowe

Specjalne działania obejmujące szerszy obszar badań będą koncentrowały się na:

- Wspieraniu polityki i przewidywaniu naukowych i technicznych potrzeb
- Horyzontalnych działaniach badawczych z udziałem małych i średnich przedsiębiorstw
- Specjalnych działań wspierających współpracę międzynarodową.

Drugi program, z budżetem 2.655 euro, skupia się na likwidacji słabości i niedostatków strukturalnych występujących w europejskim sektorze badawczym, które mogą wpływać na zdolność UE do zaspokajania aspiracji jej obywateli w sytuacji, gdy rozwój gospodarki i społeczeństwa w coraz większym stopniu zależy od wiedzy.

W programie tym, w zakresie **Badań i innowacji** przewiduje się działania mające na celu:

- Tworzenie sieci uczestników i wspieranie ich współdziałania
- Wspomaganie współpracy ponadregionalnej
- Eksperymentowanie z nowymi narzędziami i metodami
- Wprowadzenie i konsolidowanie usług
- Zwiększenie zbierania informacji gospodarczych i technicznych
- Analizę i ocenę innowacyjności we wspólnotowych projektach badawczych.

W zakresie **Zasobów ludzkich i mobilności** będą realizowane:

- Marie Curie Research Training Networks
- Marie Curie Host Fellowships for Early Stage Research Training
- Marie Curie Host Fellowships for the Transfer of Knowledge
- Marie Curie Conferences and Training Courses
- Marie Curie Intra-European Fellowships
- Marie Curie Outgoing International Fellowships
- Marie Curie Incoming International Fellowships
- Marie Curie Excellence Awards
- Marie Curie Chairs
- Return and Reintegration Mechanisms
- Co-operation with Member States and Associated Countries
- Internal, Framework Programmes Co-operation

Środki finansowe obejmujące **Infrastrukturę badawczą** przeznaczone zostaną na:

- Dostęp międzynarodowy
- Działania integrujące
- Rozwój sieci łączności
- Projektowanie
- Budowę nowej infrastruktury.

W zakresie **Nauki i społeczeństwa** wspierane będą zagadnienia koncentrujące się na:

- Przybliżaniu nauki społeczeństwu
- Odpowiedzialnym prowadzeniu badań i wykorzystaniu nauki i techniki
- Wzmocnieniu dialogu między nauką a społeczeństwem oraz kobietami w nauce.

Trzeci z programów o łącznym budżecie 760 euro obejmuje **dziedziny tematyczne**, takie jak: (i) Żywność, produkty chemiczne i zdrowie; (ii) środowisko i trwały rozwój oraz **działania o charakterze horyzontalnym**, a w nich: (i) prognozowanie technologiczne; (ii) materiały i pomiary referencyjne oraz (iii) bezpieczeństwo publiczne i przeciwdziałanie oszustwom.

Z inicjatywy Krajowego Punktu Kontaktowego (KPK) powstaje sieć instytucji pod ogólnym hasłem: „**Stypendia w ojczyźnie Marii Curie-Skłodowskiej**”. Jest to katalog polskich instytutów badawczych zainteresowanych przyjmowaniem stypendystów i będących w stanie zapewnić im odpowiednie warunki pracy. Dane tych instytutów będą umieszczone na stronie internetowej: http://main.npk.gov.pl/prog_hpr_3/stypendia-MC/invit.htm. Więcej informacji na ten temat jest umieszczonych w ga-

bloście BWZ obok pok. 115A w budynku głównym.

Jeżeli zatem są Państwo **zainteresowani zaproszeniem do swego grona młodych naukowców z innych krajów**, także Europy Środkowej i Wschodniej – to prosimy, by swoje dane kontaktowe oraz krótką notę o tematyce badań przekazać przy pomocy ankiety (w jęz. angielskim). Wypełnioną ankietę można przesłać pocztą, faksem (22/828-53-70) lub e-mailem po pobraniu pliku (Word) ze strony http://www.npk.gov.pl/prog_hor_3/stypendia-MC/host.htm.

Przyjęcie stypendysty Marii Curie przynosi uczelni wymierne korzyści. Oprócz tego, iż świadczy o jej prestiżu oraz sprzyja rozwojowi międzynarodowych zespołów badawczych, umożliwia również otrzymanie wsparcia finansowego. Uczelnia goszcząca stypendystę dostaje, oprócz pełnej sumy przeznaczonej na jego wynagrodzenie, kwotę 900 lub 1 200 euro miesięczne, przeznaczone na zapewnienie stypendyście właściwych warunków pracy (1 200 euro w przypadku badań eksperymentalnych, 900 w pozostałych przypadkach). Kwota ta jest zryczałtowana i nie podlega rozliczeniu.

Przyjęcie stypendysty może także ułatwić uzyskanie przez uczelnię środków z 6. Programu Ramowego na niektóre rodzaje grantów m.in. na szkolenie początkujących naukowców, grantu dla infrastruktur badawczych, gdyż świadczy o międzynarodowej renomie uczelni i uznaniu wysokiego poziomu prowadzonych przez nią badań.

Joanna Drozd

Podstawy Biura Współpracy Międzynarodowej i Programów Europejskich budowano w realizacji projektu TEMPUS CME-3029, w którym uczestniczył Dział Nauki i Współpracy z Zagranicą Politechniki Opolskiej w latach 1998–1999.

Począwszy od listopada ub. roku personel biura liczy trzy osoby, obejmując swą działalnością kompleks zagadnień związanych uczestnictwem Uczelni w programach europejskich i współpracy międzynarodowej.

Skład osobowy:

Janusz Fijak – koordynator ds. współpracy i programów europejskich
Agnieszka Bałazy – samodzielny referent ds. programów europejskich
Joanna Drozd – specjalista ds. programów europejskich.

Szczegółowy zakres pracy obejmuje organizację merytoryczną i zarządzanie projektami w programach: SOCRATES/ERASMUS, Leonardo da Vinci i 5. Program Ramowy UE.

Od trzech lat Biuro pełni rolę Branżowego Punktu Kontaktowego 5. Programu Ramowego UE, dzięki czemu Uczelnia należy do grona kilkunastu instytucji w Polsce zrzeszonych w Krajowej Sieci KPK obsługującej 5.PR.

Wydział Budownictwa

Na Wydziale Budownictwa 6 marca 2002 odbyło się posiedzenie Rady Wydziału, poświęcone w pierwszej części Jubileuszowi 70-lecia urodzin prof. dr. inż. **Bronisława Weryńskiego**.

Dziekan Wydziału Budownictwa prof. **Tadeusz Chmielewski** rozpoczynając wystąpienie, powiedział m.in. że prof. Bronisław Weryński cieszy się dużym szacunkiem z uwagi na znaczące zasługi, które położył dla rozwoju polskiego przemysłu cementowo-wapienniczego. Był wśród inicjatorów budowy nowoczesnych cementowni „Górażdze” i „Ożarów”. Wykorzystując swoje bogate doświadczenie naukowe i przemysłowe prowadzi od 1975 roku działalność dydaktyczną w Wyższej Szkole Inżynierskiej, a obecnie Politechnice Opolskiej. W latach 1975–1982 zatrudniony był na stanowisku docenta, a od 1987 r. na stanowisku profesora na drugim etacie. W roku 1998 został mianowany przez Ministra Edukacji Narodowej profesorem zwyczajnym w Politechnice Opolskiej, gdzie podjął pracę w drodze mianowania.

Prof. B. Weryński prowadzi wykłady i ćwiczenia z podstaw inżynierii materiałowej, technologii materiałów budowlanych i materiałów budowlanych na studiach magisterskich. Dziekan podkreślił również, że Profesora cechuje umiejętność łączenia pracy naukowo-badawczej w instytucie naukowym z dydaktyczną w uczelni o czym świadczy wysoki poziom wykładów i prac dyplomowych. Pod Jego kierunkiem zostało wykonanych 50 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich.

W imieniu własnym i całej społeczności akademickiej Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej dziekan złożył Profesorowi Bronisławowi Weryńskiemu serdeczne gratulacje za całokształt osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych. Życząc dobrego zdrowia i dalszych osiągnięć naukowych. Następnie wręczył list gratulacyjny o treści: *Z okazji pięknego Jubileuszu, tj. 70 rocznicy Pańskich urodzin, składam Panu Profesorowi w imieniu Rady Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej i w imieniu własnym serdeczne gratulacje i najlepsze życzenia dobrego zdrowia, które pozwoli Panu na dalszą owocną działalność dydaktyczną, naukową i inżynierską.*

Osiągnięcia zawodowe Pana Profesora są znane w regionie i w naszym kraju. Zdobył Pan szacunek i uznanie polskiej społeczności akademickiej i inżynierskiej. Niech następne lata życia przyniosą Panu znaczące uzupełnienie dotychczasowych osiągnięć.

Sylwetka jubilata

Bronisław Weryński urodził się w 1931 r. w Rawie Ruskiej woj. łwowskie. Studia wyższe ukończył na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie – studia I stopnia (inżynierskie) w 1954 r. i II stopnia (magisterskie) w 1965 r.

Po uzyskaniu w 1954 roku dyplomu inżyniera podjął pracę w Cementowni „Groszowice”, gdzie był zatrudniony do roku 1958 na stanowisku kierownika wydziału produkcji tlenku glinu, kierownika laboratorium i głównego technologa, a od 1964 do 1966 r. na stanowisku dyrektora technicznego.

Jako współautor technologii produkcji tlenku glinu i cementu z glinonośnych surowców krajowych brał udział przy jej przemysłowym wdrażaniu. W latach 1958–1964 był zatrudniony na stanowisku szefa produkcji w Cementowni „Odra”, w której zorganizował pierwsze w Polsce wdrożenie automatyzacji młynów cementu.

W roku 1966 przeszedł do pracy w Instytucie Przemysłu Wiązanych Materiałów Bu-

dowlanych (obecna nazwa Instytut Mineralnych Materiałów Budowlanych), gdzie mógł rozwijać swoje zainteresowania naukowe. Główny nurt Jego zainteresowań dotyczył opracowania podstaw naukowych metody produkcji tlenku glinu i cementu. W tym celu zorganizował zakład badawczy „Produkcji kompleksowych”. Dla szkolenia kadr opracował i wydał książkę pt. „Produkcja tlenku glinowego i cementu metodą spiekowo-rozpadową”. W celu upowszechnienia tej technologii Komitet Nauki i Techniki ustanowił problem węzłowy pt. „Opracowanie i uruchomienie kompleksowej produkcji hutniczego tlenku glinu i cementu z glinonośnych surowców krajowych”, a kierownictwo powierzył Prof. B. Weryńskiemu. Za opracowanie i wdrożenie w skali przemysłowej technologii tlenku glinu i cementu S₃-500 otrzymał zespołową Nagrodę Państwową I stopnia.

Po uzyskaniu w 1972 r. stopnia doktora nauk technicznych został mianowany docentem w Instytucie Wiązanych Materiałów Budowlanych i objął stanowisko z-cy dyrektora ds. naukowo-badawczych, a w roku 1981 został powołany na stanowisko dyrektora naczelnego. Pod Jego kierownictwem nastąpił znaczący rozwój badań naukowych, a Instytut uzyskał wysoką rangę naukową i pozycję wśród jednostek naukowo-badawczych w kraju i za granicą.

Równocześnie z zatrudnieniem w instytucie naukowym Prof. B. Weryński podejmuje w 1975 r. pracę dydaktyczną w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu.

W 1985 r. Rada Państwa nadała Mu tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk technicznych.

Działalność naukowa Profesora koncentruje się na następujących kierunkach badawczych:

- opracowanie metody kompleksowego wytwarzania tlenku glinu i cementu z surowców nieboksytowych,
- opracowanie fizykochemicznych podstaw cementów szybkotwardniejących i cementów wysokich marek,
- energooszczędne metody otrzymywania klinkieru cementowego,
- wykorzystanie surowców odpadowych jako surowca i nośnika energii w produkcji materiałów budowlanych,
- opracowanie ceramiki poryzowanej o niskim współczynniku przewodności cieplnej.

Więści z wydziałów

Jego dorobek naukowy obejmuje 80 publikacji, 92 prace publikowane, w tym 1 monografię oraz 22 patenty.

Wyniki własnych badań publikował w wydawnictwach krajowych i zagranicznych między innymi w: Cement – Wapno – Gips, Zement – Kalk – Gips, Prace Komisji Nauk Ceramicznych „Ceramika”, jak również w materiałach kongresów i sympozjów: na Międzynarodowych Kongresach Chemii Cementu w Moskwie, Paryżu, Rio de Janeiro, Delhi, na Międzynarodowym Sympozjum Cementu i Betonu w Pekinie i na Kongresach Niemieckich Wytwórców Cementu w Düsseldorfie.

Profesor Bronisław Weryński ma znaczące osiągnięcia w rozwoju kadry naukowej Instytutu. W latach 1986–1996 trzech pracowników uzyskało stopień doktora habilitowanego, dwunastu – doktora nauk technicznych, w tym trzech Jego promotorstwa.

Prowadzi również działalność w zakresie rozwoju młodej kadry, między innymi jest promotorem 4 rozpraw doktorskich, w tym jednej w toku, recenzentem 3 prac habilitacyjnych i 14 prac doktorskich oraz szeregu opinii powołania na stanowisko profesora i docenta pracowników: Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Wrocławskiej, Instytutu Techniki Budowlanej, Instytutu Szkła i Ceramiki, Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu oraz Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego.

Wyrazem wysokiej oceny Jego pozycji naukowej jest udział w licznych komitetach i komisjach Polskiej Akademii Nauk: Komisji Nauk Ceramicznych, Komitecie Inżynierii Środowiska, (członek prezydium), Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej – Sekcji Materiałów Budowlanych, Komisji Ochrony Środowiska i Utylizacji Odpadów Oddział Katowice, Komitecie Gospodarki Surowcami i Polskiego Towarzystwa Ceramicznego, w którym pełni funkcję przewodniczącego Oddziału Śląskiego. Był i jest nadal członkiem kilku rad naukowych, w tym Instytutu Badań Jądrowych, Instytutu Techniki Budowlanej, Ministra Budownictwa Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej, Wojewody Opolskiego, Instytutu Mineralnych Materiałów Budowlanych. Pełnił również funkcję: członka Zespołu Mechaniki i Budownictwa Sekcji Budownictwa Komitetu Badań Naukowych, redaktora działowego miesięcznika „Cement – Wapno – Gips” i członka Rady Programowej miesięcznika „Inżynieria Materiałowa” oraz Branżowego Magazynu Przemysłowego – BMP.

Za osiągnięcia naukowe, techniczne i organizacyjne Prof. B. Weryński otrzymał szereg nagród w tym Nagrodę Specjalną w Roku Nauki Polskiej, Prezesa PAN, Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Nagrodę Sekretarza Naukowego PAN oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Również był wielokrotnie nagradzany odznaczeniami państwowymi, resortowymi i wojewódzkimi: Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderem Odrodzenia Polski. Za całokształt pracy naukowej został uhonorowany przez Prezydenta RP w roku 1997 Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Posiada również Odznaczenia Zasłużony dla Miasta Opola i dla Województwa Opolskiego, Krakowskiego i Kieleckiego oraz tytuł Mistrza Techniki.

Doceniając osiągnięcia naukowe i organizacyjne Profesora, Komitet Nauki i Techniki, a następnie Komitet Badań Naukowych powierzał Mu kierowanie dużymi problemami

badawczymi o zasięgu krajowym, w tym 3 problemów węzłowych. Projekty te uzyskały wysokie oceny naukowe, a ich wyniki znalazły szerokie zastosowanie w przemyśle. Do ważniejszych osiągnięć można zaliczyć wdrożenie w Cementowni „Warta” II oryginalnej półsuchej technologii wypalania klinkieru cementowego, której jest współautorem.

Prof. B. Weryński cieszy się dużym uznaniem w przemyśle cementowo wapienniczym z uwagi na znaczące zasługi, które położył dla rozwoju tej branży. Był między innymi inicjatorem budowy nowoczesnych cementowni „Góraźdze” i „Ożarów”.

Wykorzystując Swoje bogate doświadczenie naukowe i przemysłowe prowadzi od 1975 roku działalność dydaktyczną w Wyższej Szkole Inżynierskiej, a obecnie Politechnice Opolskiej. W latach 1975–1982 zatrudniony był na stanowisku docenta, a od 1987 r. na stanowisku profesora na drugim etacie. W roku 1998 został mianowany przez Ministra Edukacji Narodowej profesorem zwyczajnym w Politechnice Opolskiej, gdzie podjął pracę na drodze mianowania.

Prof. B. Weryński prowadzi wykłady i ćwiczenia z podstaw inżynierii materiałowej, technologii materiałów budowlanych i materiałów budowlanych na studiach magisterskich.

Należy podkreślić umiejętność łączenia przez Profesora B. Weryńskiego pracy naukowo-badawczej w instytucie naukowym z pracą dydaktyczną w uczelni. Pod Jego kierunkiem zostało wykonanych 50 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich.

*Tadeusz Chmielewski
Dziekan Wydziału Budownictwa*

■ Rada Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej na posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2002 r. wybrała prof. dr. hab. inż. **Tadeusza Chmielewskiego** dziekanem WB na kadencję 2002–2005 r.

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

■ W Opolu, w dniach 18 i 19 marca br gościła delegacja z Politechniki Lwowskiej z jej prorektorem prof. **Eugeniuszem Pistunem** na czele. W skład delegacji wchodził również prof. **G. Lysiak**, **A. Malinowski** oraz przedstawiciele przemysłu energetycznego Regionu Lwowskiego wraz z dyrektorem Elektrowni Dobrotvirsk TPS-2 – **A. Tymoszykiem**.

Goście 18 marca zwiedzali Elektrownię Opole SA, nazywając Wydział Elektrotechniki i Automatyki. Na wydziale przywitał ich dziekan – prof. **R. Rojek**, który przedstawił działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną. Goście zwiedzili laboratoria wydziałowe oraz odbyli robocze rozmowy z władzami dziekańskimi oraz kierownikami katedr. Wymiernym efektem tych rozmów było przygotowanie umowy o współpracy pomiędzy Politechniką Lwowską we Lwowie i Politechniką Opolską reprezentowaną przez Wydział Elektrotechniki i Automatyki. Umowa, która niebawem zostanie podpisana, dotyczy nawiązania współpracy obu uczelni w zakresie kształcenia studentów i prowadzenia badań naukowych, doświadczeń przy realizacji procesu dydaktycznego. Strony będą prowadziły wymianę kadry akademickiej do prowadzenia wykładów gościnnych, prac naukowo-badawczych oraz staży naukowych dla młodych pracowników nauki, planów studiów i programów nauczania, pomocy dydaktycznych i skryptów oraz nie licencjonowanych programów komputerowych. Ponadto przedstawiciele uczelni partnerskich będą zapraszani do uczestniczenia w konferencjach naukowych, sympozjach i seminariach, do prac w ramach kontraktów, a także stworzone zostaną warunki organizacyjne do przygotowania prac doktorskich i habilitacyjnych.

Należy nadmienić, że aktualnie współpraca pomiędzy uczelniami weszła w etap praktycznej realizacji, czego wyrazem jest zatrudnienie od grudnia 2001 r. na WEiA prof. dr hab. inż. **Włodzimierza Chomy** z Politechniki Lwowskiej – specjalisty z zakresu informatyki i telekomunikacji oraz udział prof. E. Pistuna w VIII Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej (FORUM ENERGETYKÓW) GRE'02 organizowanej przez prof. **Zdzisława Kabzę** w Szczyrku w Orlim Gnieździe w dniach 27-29 maja br.

Na zakończenie pobytu w uczelni delegacja gości została przyjęta w sali posiedzeń Senatu przez rektora, prof. **Piotra Wacha**.

■ Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 15 marca 2002 r. nadał tytuł naukowy profesora nauk technicznych prof. **Józefowi Kędzi**.

Serdecznie gratulujemy! Do gratulacji dołączają się Wiadomości Uczelniane.

■ 7 marca br. na posiedzeniu rady WEiA powołana została Wydziałowa Komisja Wyborcza w składzie: przewodniczący – dr hab. inż. **Zygmunt Kozik**, prof. PO; członkowie: mgr inż. **Teresa Wiśniewska**, **Jolanta Ukarma**, **Dariusz Szczepaniec** (przeds. Sam. Studen.).

Pierwsze wybory, które Komisja przeprowadziła to wybory dziekana WEiA na kadencję 2002–2005. Dziekanem – elektem został prof. dr hab. inż. **Józef Kędzia**.

Wydział Mechaniczny

■ Fraunhofer Institute for Structural Durability LBF w Darmstadt, zajmujący się badaniem samochodów w zakresie wytrzymałości i trwałości elementów, sponsorowany przez światowy przemysł motoryzacyjny, zorganizował konkurs na wybitne osiągnięcia naukowo-techniczne w zakresie trwałości i niezawodności maszyn, dla pracowników naukowych z całego świata. W tym roku, po raz pierwszy nagroda *Ernst Gas-*

sner Award wyniesie 5 tys. euro. Zgłoszenia do konkursu będą przyjmowane do 1 maja 2002 r., więcej informacji na stronie www.lbf.fhg.de W celu rozstrzygnięcia konkursu powołano międzynarodowe jury liczące 12 osób, w składzie którego znalazł się również (jako jedyny przedstawiciel Europy Środkowej i Wschodniej) pracownik naukowy naszej Uczelni – prof. **Ewald Macha**, kierownik Katedry Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn.

■ Komisja Górnicza Oddziału PAN w Katowicach wspólnie z Komisją Prognoz Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa planuje w I kwartale 2002 r. zorganizować spotkanie seminaryjne na temat: *Bilans energetyczny Polski w świetle rozwoju energetyki światowej z uwzględnieniem bazy węgla kamiennego*. W założeniu ww. spotkania byłoby nawiązanie do trzech publikacji zamieszczonych w czasopismach *Przegląd Górniczy*, *Karbo*, *Rynek Energii*, wśród których znalazła się publikacja prof. **Włodzimierza Kotowskiego** pt. *Tendencje w światowej elektroenergetyce węglowej* zamieszczona w *KARBO* nr 4/2001.

■ W gmachu Sejmu RP (dnia 27.02.2002) na posiedzeniu Senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, prof. Włodzimierz Kotowski przedstawił opracowane przez siebie podkłady bazowe dla stworzenia biznesplanu ogólnokrajowego programu u efektywnienia polskiego rolnictwa poprzez sadzenie na ogromną skalę wysoko wydajnych krzewów (głównie wierzby norweskiej) celem ich przetwarzania do metanolu, by następnie ten służył do produkcji ekodiesla z rzepaku. Sporządzenie takiego opracowania było wynikiem prośby przewodniczącego Senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, senatora **Jerzego Pieniązka**. Zostało ono przyjęte do dalszych działań naszych organów parlamentarnych nad strategią u efektywnienia polskiego rolnictwa tj. nad pełnym wykorzystaniem niezagospodarowanych ugorów i terenów rolniczych o powierzchni 1,3 mln ha, pod uprawę wierzby norweskiej oraz nad znacznym wzrostem uprawy rzepaku potrzebnego do produkcji biodiesla. Do dalszej realizacji zadania, oszacowanego wstępnie na kwotę około 250 mln euro, powołano zespół roboczy złożony ze specjalistów od poszczególnych fragmentów tego gigantycznego przedsięwzięcia. Koordynację nad budowąmi wytwórni produkcji metanolu z biomasy oraz biodiesla z rzepaku powierzono W. Kotowskiemu.

■ Komitet Badań Naukowych zatwierdził do realizacji międzyrządowy projekt współpracy naukowej i naukowo-technicznej na lata 2002–2003 między Politechniką Opolską i VŠB-TU (Vysoká Škola Báňská – Technická Univerzita) Ostrava. Koordynatorem ze strony polskiej został dr hab. inż. **Stanisław Król** w otoczeniu zespołu złożonego z dr. inż. **Adama Mickera**, dr. inż. **Zbigniewa Zalisza** i mgr **Marii Hepner**. Projekt o temacie *Ocena struktury i odporności korozyjnej warstw dyfuzyjnych na tytanie i jego stopach*, będzie obejmował wytwarzanie i badanie warstw dyfuzyjnych, badanie odporności korozyjnej warstw oraz współorganizowanie sympozjum poświęconego temu zagadnieniu. Od wielu lat Politechnika Opolska, VUT (Vysoké Učení Technické) Brno oraz VŠB-TU Ostrava organizują wspólne międzynarodowe sympozja. Politechnika Opolska wraz ze stroną czeską zorganizowała do chwili obecnej 15 takich sympozjów.

■ Podczas obrad Rady Wydziału Mechanicznego 6 marca br., otwarto kolejne przewody doktorskie. Czterej doktoranci: **Małgorzata Zakrzewska**, **Krzystian Czernek**, **Mirosław Kabaciński** i **Grzegorz Kucharz** rozpoczęli procedurę.

■ W dniu 11 marca 2002 roku wybrano nowe władze studenckiego koła naukowego Enerdzajzer. Prezesem koła został **Mariusz Panchyryz**, student IV roku kierunku *inżynieria środowiska*, specjalność: *racjonalne gospodarowanie energią*. Wiceprezesem została **Izabela Pyka** (IV IŚ-RGE), zaś skarbnikiem **Krzysztof Sola**. W zebraniu uczestniczyło 30 studentów. W dyskusji podjęto bardzo ambitne plany na przyszłość.

■ Na początku marca 8 studentów Wydziału Mechanicznego, w ramach programu *Socrates-Erasmus*, wyjechało do uczelni niemieckich: na Uniwersytet w Hanowerze, do Hochschule w Stuttgarcie, Schweinfurcie i Lipsku. Będą kończyć tam studia i przygotowywać prace dyplomowe. Z pierwszych informacji e-mailowych wynika, że tematy tych prac są bardzo ciekawe.

■ W dniach 19–21 marca br. profesor **Stanisław Król**, mgr inż. **Barbara Król** oraz mgr inż. **Mirosław Pietrzyk** z Elektrowni Opole uczestniczyli w obradach 17 Międzynarodowej Konferencji *Corrosion in Power Industry 2002* w Koszycach na Słowacji. Ta cykliczna konferencja organizowana corocznie przez Wydział Hutniczy Uniwersytetu Technicznego była doskonałym forum do podzielenia się doświadczeniami i wiedzą w ściśle określonym zakresie – korozji w energetyce. Przedstawione w materiałach i dyskutowane w trakcie obrad zagadnienia można zgrupować do podtematów:

- ekologia a korozja urządzeń i komór spalania,
- korozja rurociągów,
- korozja rur części ciśnieniowej,
- korozja skraplaczy pary,
- korozja urządzeń do odsiarczania spalin, metody monitoringu korozyjnego.

Przedstawiony przez zespół autorski z Politechniki i Elektrowni Opole referat pt.: *Boiler eraparator corrosion at low-emission combustion conditions* spotkał się ze szczególnym zainteresowaniem z uwagi na wnikliwość analizy procesów korozyjnych kotła BP1150 oraz nowoczesną formę prezentacji. Szersze omówienie prezentowanych tam badań procesów korozyjnych w energetyce zostanie przedstawiona w materiałach konferencji Forum Energetyków – GRE 2002 w maju br.

Tegoroczna konferencja miała szczególnie uroczystą oprawę, gdyż przypadała w roku jubileuszowym – 50. rocznicy powstania tamtejszego Wydziału Hutniczego. Z okazji jubileuszu wydano okolicznościowy medal upamiętniający to wydarzenie. W międzynarodowym gronie kilku osób wyróżnionych tym medalem znalazł się również profesor Stanisław Król.

■ W dniu 22.03.2002 profesor Stanisław Król uczestniczył w obradach X Konferencji Naukowo-Technicznej *Antykorozyja* w Ustroniu – Zawodziu wygłaszając w sesji plenarnej referat pt. *Denitryfikacja spalin a korozja gazowa w komorze spalania kotła*. Współautorem i współwygłaszającym był pracownik Elektrowni Opole mgr inż. Mirosław Pietrzyk.

■ Przewodniczący Wydziałowej Komisji Wyborczej – prof. dr hab. inż. **Włodzimierz Kotowski** ogłasza, że w wyniku wyborów przeprowadzonych w dniu 10.04.2002 r. prof. dr hab. inż. **Leon Troniewski** został wybrany przez Radę Wydziału Mechanicznego do sprawowania dziekana wydziału mechanicznego Politechniki Opolskiej na kadencję trwającą od 1 września 2002 r. do 31 sierpnia 2005 r. Serdecznie gratulujemy!

Stypendium DAAD na pobyt badawczy w Niemczech

Z przyjemnością informujemy, iż dr hab. inż. **Roman Ulbrich**, prof. PO z Katedry Techniki Ciepłej i Apartury Przemysłowej Wydziału Mechanicznego otrzymał stypendium DAAD na dwumiesięczny pobyt badawczy w Niemczech.

W lipcu i sierpniu tego roku profesor będzie przebywał w Fachhochschule Stuttgart – Hochschule für Technik, gdzie zamierza realizować projekt badawczy pt. „Oszczędzanie energii i odnawialne źródła energii”. Gratulujemy i życzymy sukcesów.

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Światowy Kongres Rehabilitacji Neurologicznej w Wenecji

A report from the 3rd World Congress in Neurological Rehabilitation Venice, April 2–6, 2002

W dniach 2–6 kwietnia br. byłem uczestnikiem 3. Światowego Kongresu Rehabilitacji Neurologicznej, w Wenecji, promowanego przez Światowe Forum Rehabilitacji Neurologicznej (WFNR). Pierwszy kongres odbył się w roku 1996 w Newcastle upon Tyne, zaś drugi – w roku 1999 w Toronto.

Obrady toczyły się w Pałacu Kina (*Palazzo Mostra Internazionale del Cinema*), w którym co roku na przełomie sierpnia i września odbywają się słynne weneckie festiwale filmowe i w pobliskim *Casino* na wyspie Lido. Wyspa Lido, zwana „plażą Wenecji”, oddziela Wenecję od pełnego morza, ma 12 km długości i kilkaset metrów szerokości.

W wieku XIX Lido było szczególnie chętnie odwiedzane przez przedstawicieli dynastii Habsburgów. Obecnie wyspa

Pałac Kina, Lido di Venezia

znana jest przede wszystkim z luksusowych hoteli, rezydencji i kasyn gry.

W kongresie wzięło udział ponad 1000 uczestników z kilkudziesięciu krajów. Komitet Naukowy zakwalifikował do prezentacji ponad 800 abstraktów, w tym około 600 w formie posterów. Obrady odbywały się równoległe na siedmiu salach. Oprócz doniesień naukowych dotyczących wielu dziedzin rehabilitacji neurologicznej wygłoszono sześć zamówionych wykładów (*special lectures*) i zorganizowano sześć minisympozjów. Dla mnie najciekawsze były sesje poświęcone plastyczności mózgu, spastyczności i toksynie botulinowej (weszła już do leczenia nowa toksyna botulinowa – B). W pierwszym dniu obrad przedstawiłem swój poster zatytułowany: Functional Index „Repty” – an alternative to Barthel Index and Functional Independence Measure for evaluation of ADL in paraplegic patients.

W przedostatnim dniu obrad odbyło się Walne Zgromadzenie Członków WFNR, podczas którego zapadły istotne decyzje zmierzające do rozwoju organizacji. Światowe Forum Rehabilitacji Neurologicznej przekształciło się w Światową Federację Neurorehabilitacji (World Federation of Neurorehabilitation). Wybrano prezesa, wiceprezesów, Komitet Zarządzający, sekretarza (Suzanne Phillips – adres elektroniczny: enquiries@harvardhealth.co.uk), Radę Federacji. Nowym prezesem został prof. Michael Barnes. Niżej podpisany został członkiem Rady Federacji (*Council*). Oficjalnym organem Federacji będzie czasopismo *Journal of Neurorehabilitation and Neural Repair*. Członkami Rady będą także z urzędu prezesi narodowych towarzystw rehabilitacji neurologicznej. Do tej pory istnieje siedem towarzystw rehabilitacji neurologicznej: niemieckie, szwajcarskie, austriackie, hiszpańskie, portugalskie, włoskie i amerykańskie. Zgromadzeni zobowiązali się uczynić wszystko, aby towarzystwa o tym profilu powstały w innych krajach. Federacja chce współpracować ze Światową Federacją Neurologiczną (*WFN*), Międzynarodowym Stowarzyszeniem Urazów Mózgu (*International Brain Injury Association – IBI*), Europejską Federacją Stowarzyszeń Neurologicznych (*EFNS*) i in. Zdecydowano, że następny, IV Światowy Kongres Rehabilitacji Neurologicznej odbędzie się w roku 2005 w Hongkongu.

*dr hab. n. med. Józef Opara, prof. PO
Wydział WF i Fizjoterapii,
Zakład Klinicznych Podstaw Fizjoterapii*

Na ręce przewodniczącego Wydziałowej Komisji Wyborczej, prof. **Jana Urbańczyka** zgłoszona została kandydatura prof. **Józefa Wojnara** na dziekana wydziału w kadencji 2002–2005. Zgłaszający, dr **Stanisław Szczepański**: napisał o kandydacie:

Pan dr hab. Józef Wojnar prof. Politechniki Opolskiej jest współtwórcą Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Był dyrektorem nowo powstałego Instytutu, a następnie dziekanem Wydziału. Dzięki jego zdolnościom organizacyjnym i umiejętnościom współpracy z ludźmi możliwe było pozyskanie do współpracy wysokiej klasy specjalistów z kraju i z zagranicy oraz pobudzenie do rozwoju naukowego kadry własnej. Jego zasługą jest wzbogacenie bazy i obudowy dydaktycznej do prowadzenia zajęć na nowych specjalno-

ściach, co wzmacnia rangę i prestiż Wydziału. Oprócz pracy związanej z kierowaniem i zarządzaniem Wydziałem prowadził pracę naukową w dziedzinie pedeutologii i organizacji skuteczności kształcenia na uczelniach wychowania fizycznego w Polsce i za granicą, a także teorii treningu sportowego. W swoim dorobku edytorskim posiada 4 opracowania zwarte i 96 artykułów.

Prof. dr hab. J. Wojnar jest cenionym specjalistą w kraju i za granicą. Aktywnie uczestniczył w wielu konferencjach naukowych, zagranicznych oraz jako prezynter wykładów monograficznych na różnych uczelniach. Poprzez tego rodzaju działania promuje naszą Uczelnię i nasz Wydział, a zebrane doświadczenia stara się wdrażać dla poprawy jakości kształcenia i rozwoju działalności naukowej i warunków bazowych Wydziału.

Pod względem osobowościowym wyróżnia go zaangażowanie, pracowitość, rzetelność i odpowiedzialność, a nade wszystko przyjazny bezpośredni stosunek do ludzi, z którymi współpracuje jako kolega, przełożony, nauczyciel i wychowawca. Powyższe przymioty oraz skromność i wysokie kompetencje zawodowe sprawiają, że cieszy się On autorytetem wśród pracowników naukowych, dydaktycznych, administracyjnych i studentów.

Jako dziekan, w następnej kadencji, byłby gwarantem dalszego rozwoju Wydziału coraz to wyższej jakości kształcenia studentów i efektów pracy naukowo-badawczej.

Prof. Józef Wojnar wybrany został jednogłośnie.

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

■ Miło jest nam poinformować, iż praca magisterska mgr inż. **Justyny Zygmunt** (Zakład Nauk Ekonomicznych) *Analiza i ocena rynku kontraktów futures na WIG 20* zdobyła III nagrodę Banku Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych im. prof. Witolda Kuli. Była to IX edycja konkursu na najlepszą pracę magisterską. Patronat nad konkursem objął Wydział Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego. Fundusz nagród tworzą Bank BISE i Wydawnictwo Naukowe PWN. Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

■ W dniu 27 marca br. odbyły się na wydziale wybory do Senatu Politechniki Opolskiej oraz do Rady Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji. Przedstawicielami WZiIP w Senacie PO zostali: prof. dr hab. **Krzysztof Heffner**, prof. dr hab. **Ludwik Habuda** oraz dr **Krzysztof Malik**. W grupie nauczycieli akademickich nie posiadających stopnia doktora habilitowanego do Rady Wydziału ZiIP zostali wybrani: dr **D. Szlachcic-Dudzicz**, dr **Włodzimierz Kwieciński**, dr **Henryk Lewandowski**, dr **Ryszard Miązek**, dr inż. **Jerzy Prais**, dr **J. Wielki**, mgr inż. **Piotr Bębenek**, mgr inż. **Rafał Matwiejczuk** oraz mgr **Ryszard Śmietaniński**. Reprezentantką pracowników nie będących nauczycielami akademickimi będzie natomiast mgr inż. **D. Zależna**.

■ Na zaproszenie Międzynarodowego Stowarzyszenia Studentów Nauk Ekonomicznych i Handlowych AIESEC w dniu 18 kwietnia br. odbył się wykład na temat „Public Relations – najbardziej zaniedbanej dziedzinie zarządzania w Polsce” (10.00–12.30 – sala 112, 13.30–15.00 – sala 16).

Wakacje z Xaverianum

Czyż ciepłe wiosenne dni nie zachęcają do intensywnych przygotowań do nadchodzącej sesji egzaminacyjnej? Tak, tak... nie obejrzyś się Drogi Studento, a staniesz oko w oko z niewytłumaczalną dociekliwością egzaminatorów. Proponuję Ci jednak, abyś odłożył na chwilę te mroczne wizje i spróbował zaplanować najgorętsze miesiące w swoim studenckim życiu. Wiele możesz skorzystać...

Duszpasterstwo akademickie *Xaverianum* jak zwykle przygotowało moc wakacyjnych atrakcji. Jeśli pragniesz poznać nowych znajomych, zachwycić się urokami gór i jezior, wzbogacić swoje umiejętności i doświadczenia, spędź wakacje z nami!

Pierwszą letnią propozycją naszego Ośrodka są **III Jezuickie Dni Młodzieży w Świętej Lipce** na Mazurach. Ten tygodniowy pobyt wypoczynkowo-formacyjny wśród pięknych jezior jest szczególnie godny polecenia. Będzie tam okazja do wysłuchania interesujących wykładów i spotkania się z ciekawymi prelegentami; do dzielenia się swoim doświadczeniem; do wspólnej zabawy i wypoczynku. Wykłady proponowane w tym roku dotyczyć będą jakże bliskiego nam problemu: *Rodzina, praca, sukces... Szczęście czy nieszczęście?* Swoje zainteresowania będziesz mógł rozwinąć na licznych warsztatach: muzycznych, gitarowych, małżeńskich, plastycznych, psychologicznych, poetyckich, radiowych, filozoficznych, dziennikarskich, powołaniowych, modlitwy i medytacji, filmowych, biblijnych, aktorskich, dot. sekt, misyjnych, sportowych, dot. wolontariatu i manipulacji. W programie każdego dnia jest miejsce na indywidualną modlitwę, eucharystię, konferencję, pracę w grupach, nieograniczone możliwości zadawania nurtujących Cię pytań... Wieczorami będzie czas na niepowtarzalne koncerty i spektakle. A co nocą? Sprawdź to... (13–21 VII 2002).

Na przełomie lipca i sierpnia wyruszymy na **podbój bieszczadzskich szczytów**. Obóz wędrowny rozpoczniemy w Komańczy (miejsce internowania kard. Stefana Wyszyńskiego), by przemierzyć najwyższe szczyty Bieszczadów i szczęśliwie zakończyć naszą wędrówkę nad Jeziorem Solińskim. Czy znasz urzekający widok z bieszczadzskich połonin? Czy znajomy Ci jest zapierający dech w piersiach zapach bieszczadzkiego powietrza? Wybierz się na wędrówkę, która dostarczy Ci niezapomnianych wrażeń!

Jeśli pragniesz z odrobiną emocji pokonywać skaliste twory natury nieożywionej, zapraszamy na **obóz wspinaczkowy w Jurze Krakowsko-Częstochowskiej**. Będziesz miał okazję zgłębić tajniki technik wspinaczki i zasad asekuracji. Jeśli pragniesz spędzić czas na wdrapywaniu się na skały oraz penetrowaniu jaskiń, nie możesz pominąć tej propozycji. I nie obawiaj się – wyjdiesz z tego cało... (pierwsze dwa tygodnie sierpnia).

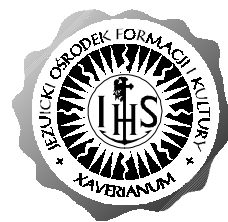
W dniach 19–24 sierpnia tradycyjnie odbędzie się **piesza pielgrzymka na Jasną Górę**. Kolejny raz wyruszy w trasę grupa parafialno-akademicka *Pomarańczowa Trójka*. Idealna to okazja, by własnym trudem, modlitwą i śpiewem wielbić Boga.

Zwieńczeniem tegorocznych wakacji będzie, jak co roku, **obóz studencki w Białym Dunajcu**. Zapraszamy szczególnie nowych studentów, którym pomożemy wkroczyć w nową

rzeczywistość. Czekają Ci wiele atrakcji, od sportowych począwszy, na kulturalnych skończywszy. Każdy dzień stanowi niepowtarzalną okazję, by doświadczyć bliskości nieba i otrzeć się o chmury wśród tatrzańskich szczytów. Znajdziesz tam nowych przyjaciół, a krąg swoich znajomych poszerzysz o studentów z Wrocławia, z którymi organizujemy obóz. Mówiąc krótko, dwa wrześniowe tygodnie w Białym Dunajcu to czas pełen zabawy, aktywnego wypoczynku i niekończących się nocnych rozmów...

Nie sposób więc nie skorzystać z bogatej oferty wakacyjnej *Xaverianum*. Zabierz więc przyjaciół i bez wahania przybądź do Ośrodka. Zapraszamy!

Piotr Sidor

Duszpasterstwo Akademickie *Resurrexit* zaprasza opolskich studentów na wielkie świętowanie czyli **DNI PASCHALNE 2002**

Program:

Poniedziałek, 6 maja 2002 r.

- 18.00 adoracja
- 19.00 msza św.
- 20.30 bal paschalny (5zł)

wtorek, 7 maja 2002 r.

- 18.00 adoracja
- 19.00 msza św. – przewodniczy ks. abp Alfons Nossol
- 20.30 koncert: Antonina Krzysztoń (10 zł)

środa, 8 maja 2002 r.

- 17.30 uroczysta msza św. odpustowa
- 20.30 musical Teatru Saruel z Łodzi pt. *Myszoduch* (7zł)

czwartek, 9 maja 2002 r. wniebowstąpienie

- 18.00 adoracja
- 19.00 msza św.
- 20.30 koncert: Wolna Grupa Bukowina (10 zł)

Bilety do nabycia na portierni Wydziału Teologicznego (Drzymały 1, w DS. Kmicic pok. 523, 914 i 1024, w DS. Pryzma pok. 10 oraz w duszpasterstwie od poniedziałku do czwartku o godz. 20.00. Istnieje możliwość zamówienia karnetu w cenie 25 zł (tel. 604 807 914).

Opolskie rady na odpady

Przyjemny głos skrzynki pocztowej informuje: masz jedną nową wiadomość. Słucham i czuję jak zdeterminowany mym sceptycyzmem świat znów zakpił z mego zwątpienia w działania altruistyczne. Istnieją ludzie, którym zależy na studencie, jego pracy naukowej, którym zależy po prostu na drugim człowieku. By nie pachniało to tanią wazeliną, nie podam personaliów, ale tak miłych rozczarowań życzyłoby sobie moje życie jak najczęściej. Otrzymałem zaproszenie „na pokój” Urzędu Marszałkowskiego, by wziąć udział w seminarium informacyjnym związanym z przygotowaniem projektu gospodarowania odpadami niebezpiecznymi na obszarze województw: małopolskiego, śląskiego i opolskiego. Pełna nazwa omawianego projektu brzmi *Kompleksowy program gospodarki odpadami niebezpiecznymi w rejonie Polski południowej* i szczegółowe informacje na jego temat (wg organizatorów) można znaleźć pod adresem internetowym: www.igo.katowice.pl/kpgon.html.

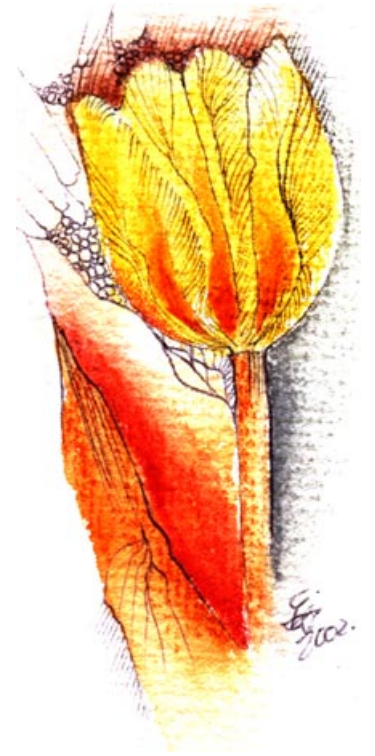
Pomijając szczegóły samego spotkania skupię się na omówieniu zarysu projektu oraz przedstawieniu kilku spostrzeżeń. Studiujący człowiek zupełnym laikiem w sprawach ekologii być nie może i wyjaśnianie zagrożeń płynących z niewłaściwej gospodarki odpadami niebezpiecznymi byłoby niestosowne. Powszechnie wiadomo, że oprócz dużych przedsiębiorstw mających systemy zbiórki, transportu i utylizacji (bezpośredniej lub pośredniej) odpadów niebezpiecznych, reszta substancji niebezpiecznych w większości trafia na składowiska odpadów komunalnych, łącznie z wytwarzanymi bezpośrednio przez nas odpadami niebezpiecznymi w strumieniu odpadów komunalnych (na Opolszczyźnie ok. 2000 ton rocznie). Pomimo biedy straszącej z podwórek działalności kulturalnej, naukowej czy gospodarczej, nasz rejon uważany jest za jeden z bogatszych w kraju i rok temu, zarządy wspomnianych województw zleciły realizację odpowiedniego projektu, za co cześć im i chwała. W myśl ustawy o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 r. powinny powstać plany gospodarki odpadami na każdym szczeblu administracji rządowej i samorządowej, w których ujęto by analizę stanu aktualnego oraz sposoby poprawy sytuacji w dziedzinie gospodarki odpadami. Co zabawne, pełniący rolę nadrzędną dla pozostałych, Krajowy Plan Gospodarki Odpadami poznamy dopiero w październiku tego roku. I okazuje się, że to on będzie musiał się „przystosować” do istniejących już wówczas lokalnych planów gospodarki odpadami. Ale nie szukajmy dziur w całym, bo idea nie jest zła i w kraju „szlacheckiej wolności” ważny jest efekt końcowy. A miejmy nadzieję, że będzie nim spełniona w praktyce zasada zrównoważonego rozwoju i że zostaną niespełnione wizje katastrofistów-futurologów.

Samo spotkanie to nie jedynie słone paluszki i dobra kawa, ale przede wszystkim ogromne zainteresowanie opolskich działaczy politycznych, samorządowych i społecznych. Frekwencja zdziwiła organizatorów, choć trzeba przyznać, że po przerwie na salę wróciło znacznie mniej osób. Po nieuniknionych uprzejmościach związanych z urzędową etykietą i komunałach o potrzebie poprawy stanu środowiska do głosu

doszli specjaliści i zaczęło być ciekawie. Wspomniany projekt oparty jest na doświadczeniach duńskich i w wyniku podpisanej umowy pomiędzy odpowiednimi ministerstwami już realizowany. Ze strony polskiej reprezentują go Instytut Gospodarki Odpadami w Katowicach przy współpracy Instytutu Ekologii Terytoriów Przemysłowych z Katowic oraz firmy Thermex z Krakowa (nazwy warto spisać przy ewentualnym poszukiwaniu pracy), natomiast strona duńska to firma Chemcontrol a/s z Nyborga. Na wstępie zauważono kilka zasadniczych różnic pomiędzy specyfiką polskiego i duńskiego systemu gospodarki odpadami niebezpiecznymi.

Podstawową jest sposób finansowania systemu. W Danii system gospodarki odpadami niebezpiecznymi jest publiczny, tzn. utrzymywany z podatków. W Polsce już istnieje wolnorynkowy sektor odpadów niebezpiecznych, na którym działają specjalistyczne firmy transportujące i utylizujące odpady. Podobnie jest z instalacjami do utylizacji niebezpiecznych odpadów. W Danii istnieje jedna Centralna Stacja Unieszkodliwiania Odpadów Niebezpiecznych, w której realizuje się wszystkie rodzaje technologii utylizacji, natomiast u nas istnieje cała sieć prywatnych instalacji utylizujących.

Pomimo tych różnic w projekcie oparto się na zmodyfikowanych doświadczeniach duńskich i opracowano system o trzystopniowym podziale zadań, (I – zbiórka odpadów, II – gromadzenie i przygotowanie do transportu, III – wykorzystanie/unieszkodliwienie). Założyć można utworzenie sieci następujących obiektów: W I stopniu najważniejsze będą Gminne Punkty Zbiórki Odpadów Niebezpiecznych (GPZON), których zadaniem będzie przyjmowanie odpadów niebezpiecznych od mieszkańców gminy oraz małych przedsiębiorstw (zakłada się docelowo istnienie co najmniej jednego punktu w każdej gminie). Opierając się na duńskich doświadczeniach oszacowano koszt budowy jednego punktu na około 80.000 PLN. Według jednego z prelegentów wykorzystując istniejącą infrastrukturę można obniżyć te koszty do 30.000 PLN. Wstępnie planuje się wdrożenie pilotażowe w 11 gminach województwa opolskiego, które są skłonne świadczyć usługi odbioru odpadów niebezpiecznych dla sektora małych przedsiębiorstw. Gromadzenie zebranych odpadów niebezpiecznych i przygotowanie ich do transportu odbywać się będzie w tzw. II stopniu, czyli Stacjach Przeladunkowych Odpadów Niebezpiecznych (SPON). Utworzenia takich stacji podjęły się 4 firmy z województwa opolskiego. Szacowa-

W środowisku akademickim

ny koszt budowy stacji przeładunkowej wynosi około 1.400.000 PLN. Nie jest do końca jasne ile stacji (SPON) znajdowałyby się na terenie naszego województwa. Wg planów miałyby być ich 3. Dyrektor IGO stwierdził, że być może wystarczyłaby jedna, a przedstawiciel firmy Thermex zasugerował wożenie odpadów do innego województwa. III stopień stanowią instalacje do odzysku surowców z odpadów, unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych oraz składowiska odpadów. Istnienie firm posiadających wyżej wspomniane instalacje znacznie obniżyło szacowany koszt wdrożenia systemu w Polsce.

Z wielu prezentowanych tematów pokrewnych szczególnie zainteresowanie wzbudziła pani Vicki M. Schmidt swą *Koncepcją organizacji systemu zarządzania gospodarką odpadami w regionie*. Zostały w niej przedstawione propozycje rozwiązań kontroli nad gospodarką odpadami niebezpiecznymi, zalety i wady zakładów utylizacji centralnych i zdecentralizowanych oraz plusy i minusy finansowania systemu z pieniędzy publicznych czy prywatnych. W Danii regulacje prawne obowiązują w tym zakresie od 1972 roku. Ogólnie informacje nam przekazywane nie odbiegały od wiadomości uzyskanych w trakcie studiów na Politechnice Opolskiej, ale poczułem się szczerze rozbawiony, kiedy pomyślałem, że tam działają w praktyce od 30 lat, a u nas ciągle są w sferze planów. Podobnie ciekawa była prezentacja specjalistów z katowickiego IGO, którzy skupili się na swych dokonaniach w budowaniu olbrzymiej bazy danych z dziedziny szeroko pojętej gospodarki odpadami. W pewnych momentach zakrawało to nawet na zaplanowany marketing, ale miało odpowiednią klasę, a dzisiejsza nauka, jeśli potrafi stworzyć struktury samofinansujące się, znajduje klucz do dalszego rozwoju. Takie czasy.

Jako ciekawostkę dodam jeszcze spostrzeżenie „szarej emnencji” seminarium. Przy samym rzutniku slajdów siedział niepozorny człowiek, który odezwał się tylko dwa razy. Myślę, że był to koordynator projektu dr inż. **Ireneusz Baic**. Analizując strukturę ilościową powstających rodzajów odpadów niebezpiecznych stwierdził sarkastycznie, że czeka nas ogromny, spektakularny sukces zmniejszenia ich ogólnej ilości o ponad 80%. I to nie w wyniku praktycznych rozwiązań, ale jednej zmiany w regulacjach prawnych, tzn. uznania, że nieoczyszczone odcieki nie należą już do grupy odpadów niebezpiecznych. Ale w opracowaniach będzie ładnie wyglądało...

Z natury jestem sceptykiem. Taka ostrożność daje bezpieczeństwo i trzeźwy osąd. Ale przedstawione propozycje przekonały mnie. Nie można zostawić przyszłym pokoleniom „cykających bomb zegarowych” jakimi stają się składowiska odpadów. Te rozwiązania stawiają wiele pytań o szczegóły ich realizacji. Sposoby finansowania, system transportu, magazynowania i ich zabezpieczenia (z własnego doświadczenia wiem jak trudno o odpowiednie pozwolenia), odpowiednia kadra i zaplecze techniczne (sieć laboratoriów, instytucji nadzoru, jednostek ratowniczych itd.). Osobiście wydaje mi się, że jeśli istnienie stacji przeładunkowych spełni wszelkie surowe normy ochrony środowiska, powinny się one znajdować na terenie województwa opolskiego. Ważny jest czynnik ekonomiczny, ale pamiętajmy o rynku pracy i specjalistach oczekujących na podobne oferty. Przedsięwzięcie jest zamierzeniem ogromnym i według realizatorów może być wzorcem dla innych regionów kraju. Jeśli jednak ma się powieść, niezbędna jest współpraca. Współpraca zarówno przedstawicieli przemysłu, nauki, samorządów jak i zwykłych ludzi. Takich jak my. Bo choćby trąciło to odrobinę patosem, to tak naprawdę od nas zależy, jak będzie wyglądać jutro Nasz Świat.

Jarosław Pilarski

Studencki klub *Graffiti* otworzył podwoje

W starych wnętrzach, lecz w nowym wystroju rozpoczął działalność studencki klub *Graffiti*.

16 kwietnia br. z udziałem prorektora ds. studenckich **Grzegorza Gasiaka** odbyło się uroczyste otwarcie klubu. Rola gospodarza pełniła pani **Karina Zawada**, przewodnicząca Samorządu Studenckiego Politechniki Opolskiej, która studentom i zaproszonym gościom przedstawiła zamierzenia na najbliższe miesiące i w kilku słowach omówiła jak doszło do powstania *Graffiti*, a prorektor G. Gasiak dokonał symbolicznego otwarcia.

Klub zainaugurował działalność koncertem gitarowym. Dwóch młodych muzyków, studentów Politechniki Opolskiej dało koncert, który wzbudził aplauz publiczności. Młodzi gitarzyści to **Albin Piecuch** i **Michał Warmuzek**, pierwszy studiuje budownictwo, drugi – elektronikę i telekomunikację (II rok). Obydwu łączy miłość do gitary i spore umiejętności wokalne doskonałe w opolskim studiu piosenki, gdzie się

poznali. Wprawdzie współpracę zaczęli ledwie parę dni wcześniej, lecz zamierzają razem koncertować dłużej i ambitnie – jak – mówią – mają dość spore. Obaj nie są debiutantami, zarówno Albin jak i Michał mają za sobą kilka lat gry w różnego rodzaju klubach i tak zarabiając opędzają wiele wydatków. Jak dodał Albin gitarą niemal zarabia na życie. Muzycy grający, jak to określili, prawie każdy rodzaj muzyki zamierzają często koncertować w klubie, na piastonaliach, słowem zaistnieć w środowisku. Muzykom i inicjatorom powstania klubu życzymy powodzenia.

Wnętrze klubu, który mieści się w budynku stołówki utrzymane jest w tonacji ciemnej zieleni, tytułowe graffiti zdobi jedną ze ścian, a okno pokrywa witraż. Graffiti wykonali **Damian Malczewski** i **Łukasz Kieś**. Autorem projektu witrażu okiennego jest pani **Jolanta Hęciak-Morzyk**, zaś malowali go sami gospodarze. Na bywalców czeka (na razie tylko dwa dni w tygodniu) dyskoteka, a o innych atrakcjach gospodarze informować będą na bieżąco. Dyskoteka była także w pierwszym dniu, kiedy zamilkli gitarzyści, a w tany ruszyli nie tylko studenci, lecz również szacowni goście.

kd

Bogusław Kubiak

Europejski system certyfikacji znajomości języków obcych

Znajomość języków obcych wykorzystywana jest w różnych sytuacjach i w różny sposób. Dla osób ubiegających się o pracę stanowi ona zawsze bardzo ważny atut, który przy minimalnym zróżnicowaniu innych kwalifikacji może okazać się decydujący. Aby pomóc zarówno pracownikom jak i pracodawcom ALTE (Association of Language Testers in Europe – Stowarzyszenie Egzaminatorów Językowych w Europie) wypracowało zunifikowany system egzaminów i dyplomów dla osób znających języki obce, który jest powszechnie uznawany na całym świecie.

Zanikanie barier między krajami Unii Europejskiej umożliwia swobodny przepływ siły roboczej i tym samym powoduje konieczność jasnego transferu kwalifikacji zawodowych, w tym również językowych. Unifikacja w tej dziedzinie została zapoczątkowana w 1989 przez uniwersytety Cambridge i Salamanca. Rok później 8 państw europejskich odbyło spotkanie założycielskie ALTE, do którego dzisiaj należy 27 krajów i które reprezentuje 24 języki europejskie. ALTE postawiło sobie trzy główne zadania:

- 1) ustalenie jednakowych poziomów biegłości językowej (*proficiency levels*) w celu pełnej uznawalności certyfikatów językowych w Europie i na świecie,
- 2) opracowanie jednolitych standardów (*Code of Practice*) w procesie testowania znajomości języków (np. jednolity format testów, sprawy administracyjne, system poprawy i ewaluacji, sposób podawania wyników, ich analiza, itp.),
- 3) praca nad wspólnymi projektami i wymiana doświadczeń.

Pierwszy z tych celów jest szczególnie ważny na rynku pracy oraz w obszarze edukacyjnym. Pracodawcy muszą wiedzieć dokładnie, co oznaczają poszczególne dyplomy językowe, co można oczekiwać od ich posiadaczy i przede wszystkim, jak rzetelnie porównywać certyfikaty uzyskane w różnych krajach czy z różnych języków. Dając ogłoszenie o pracę, w którym precyzują pożądaną certyfikację, mogą jednoznacznie określać swoje oczekiwania w stosunku do przyszłych pracowników. Podobnie szkoły i uczelnie, stawiając wymagania rekrutacyjne, opracowując programy nauczania, opisując rygory egzaminacyjne czy też przedstawiając sylwetkę swoich absolwentów, mogą niezawodnie opierać się na europejskim systemie certyfikacji znajomości języków obcych.

W ostatnich kilkunastu latach certyfikaty językowe zrobiły olbrzymią karierę w naszym kraju i całkowicie zastąpiły dawne egzaminy państwowe z języków obcych. Nie są one już tylko wyrazem snobistycznych dążeń, lecz zwykłą koniecznością życiową, gdyż również i u nas coraz więcej instytucji i organizacji przyjmuje je jako oficjalne poświadczenie biegłości językowej. Szczególną rangę nadała im decyzja MEN, na podstawie której zwalniają one z matury z języka obcego, zarówno nowej jak i tzw. pomostowej. Zgodnie z postanowieniem ministra edukacji narodowej i sportu z dnia 6.11.2001 z tej ostatniej zwalniają wszystkie certyfikaty ujęte w spisie

dla nowej matury (bez względu dla którego poziomu). Jeżeli ktoś posiada np. FCE, zwolniony jest na nowej maturze tylko z egzaminu z języka angielskiego na poziomie podstawowym, na pomostowej z całej, gdyż nie ma na niej poziomów.

Realizując swoje pierwsze zdanie ALTE dokładnie określiło poziomy biegłości językowej we wszystkich językach, odpowiednio do których zmodyfikowano istniejące już w poszczególnych krajach egzaminy lub opracowano całkowicie nowe. Powstały one także dla języków mniej popularnych jako obce (np. niderlandzki, norweski, duński, szwedzki, itp.), dla innych mają wkrótce zostać wprowadzone. Instytucje stowarzyszone w ALTE organizują egzaminy na pięciu głównych poziomach zgodnie z zaleceniami Rady Europy (tzw. *Common European Framework of Reference for Language Learning and Teaching*):

Level One – Waystage User (*elementary – poziom podstawowy*)

Osoba posługująca się językiem na tym poziomie posiada elementarne umiejętności porozumiewania się w ograniczonej liczbie najbardziej typowych sytuacji życia codziennego. Jest w stanie zrozumieć podstawową treść prostych tekstów i poradzić sobie w komunikacji określanej jako „survival language” (język umożliwiający „przetrwanie”) np. w czasie podróży za granicą.

Level Two – Threshold User (*lower intermediate – poziom średni niższy*)

Znajomość języka na tym poziomie zapewnia poprawne gramatycznie porozumiewanie się w wielu sytuacjach życia codziennego, które wymagają łatwych do przewidzenia struktur i słownictwa. Rozumienie prostych tekstów wychodzi poza podstawową ich treść, jak jest na poziomie poprzednim, gdyż obejmuje też szczegóły. Komunikacja nie ogranicza się tylko do podstawowych faktów, ale obejmuje też wyrażanie opinii, postaw, nastrojów, życzeń, itp.

Level Three – Independent User (*upper intermediate – poziom średni wyższy*)

Poziom ten umożliwia pewne porozumiewanie się z użyciem bogatego słownictwa i trudniejszych struktur oraz właściwe stosowanie strategii komunikacyjnych. Pozwala na pewien stopień niezależności w różnorodnych kontekstach językowych, także niespodziewanych i mniej przewidywalnych. Pojawia się świadomość konwencji grzecznościowych i stopnia sformalizowania języka.

Certyfikaty na tym poziomie są powszechnie uznawane jako świadectwa ogólnej znajomości języka potrzebnej do pracy biurowej, w sferze handlu, przemysłu i turystyki. W dziedzinie oświaty często uprawniają do udziału w zajęciach typu nieakademickiego.

Level Four – Competent User (*lower advanced – poziom zaawansowany niższy*)

Znając język na tym poziomie jesteśmy w stanie posługiwać się nim z dużą łatwością i biegłością, a także jesteśmy świadomi związku między językiem i kulturą, w której on istnieje. Potrafimy dostosować jego użycie do różnorodnych sytuacji socjalnych i kulturowych. Wypowiedzi są zdecydo-

Rozważania

wanie twórcze, swobodne i dłuższe, z dużym wycuciem stopnia formalności.

Egzaminy na tym poziomie mogą być wykorzystywane jako poświadczenie biegłości językowej koniecznej do pracy na stanowiskach kierowniczych lub uczestniczenia w zajęciach akademickich.

Level Five – Good User (*upper advanced – poziom zaawansowany wyższy*)

Ten stopień biegłości zbliża nas do kompetencji wykształconego native-speakera (rodzimego użytkownika języka). Umożliwia on samodzielne doskonalenie stylu oraz wycucie niuansów i subtelnosci językowych. Daje twórczy dostęp do mediów, literatury, filmu, itp.

Egzaminy tego stopnia stanowią dowód umiejętności wykorzystania języka na wysokim poziomie uniwersyteckim. Często zawierają one również komponent kulturowy lub akademicki.

Zestawienie dostępnych obecnie egzaminów w pięciu językach w ramach poziomów ALTE podano w poniższej tabeli. Podane w nawiasach skróty są powszechnie stosowane jako nazwy tych egzaminów. Pierwsze dwa poziomy nie dają w zasadzie żadnych uprawnień, chociaż niemiecki ZD (dawne ZDaF) jest uznawany przez pracodawców jako pierwsze ważniejsze potwierdzenie znajomości tego języka, gdyż nie ma na razie w języku niemieckim egzaminu na poziomie trzecim. Angielski FCE, najpopularniejszy egzamin w tym systemie, jest więc o jeden poziom trudniejszy niż ZD. Egzaminy na poziomie 1 i 2 są również bardzo przydatne do określenia stopnia opanowania języka, doboru kursu, podręcznika do dalszej nauki, itp. Przyjmuje się, że na każdy poziom potrzeba co najmniej 200 godzin nauki (1 godzina lekcyjna = 45 min). Jest to jednak tylko liczba orientacyjna, gdyż opa-

nowanie języka zależy od bardzo wielu czynników, nie tylko od liczby godzin poświęconych na jego naukę.

W naszej uczelni liczba godzin przeznaczonych na lektorat języka obcego na większości kierunków jest mniejsza niż 200, nie pozwala więc na realizację nawet jednego poziomu w ramach ALTE, w grupach początkujących nie można osiągnąć nawet pełnego poziomu pierwszego (Waystage Level). Zdarza się też, że liczba godzin przeznaczona na dwa języki jest mniejsza niż 200, np. 120 godzin język angielski i 60 godzin język wybieralny. W grupach średnio zaawansowanych nauka odbywa się na poziomie 2 lub 3, w grupach zaawansowanych z języka angielskiego zdarza się czasami poziom 4 (CAE).

Egzaminy te organizowane są w odpowiednich instytutach językowych (np. British Council, Goethe-Institut, Alliance Française, Instituto Cervantes) lub ich filiach. Uprawnienia do ich przeprowadzania mają także niektóre instytucje oświatowe i szkoły językowe. Tam też uzyskać można szczegółowe informacje odnośnie terminów, cen, testów próbnych, itp. Certyfikaty ALTE stanowią również przydatny punkt odniesienia do innych dyplomów językowych, które często porównuje się do danego poziomu w tym właśnie systemie, np. English for Business 2 (BEC 2) = ALTE Level 3, English for Academic Purposes (IELTS) = ALTE Level 4.

Wiele cennych wskazówek na temat tych egzaminów znaleźć można na stronach internetowych (testy modelowe, ćwiczenia powtórkowe, strategie rozwiązywania, itp.). Poniżej kilka przydatnych adresów:

język angielski <http://www.elt.britcoun.org.pl>

<http://www.flo-joe.co.uk/>

<http://www.cambridge-elf.org.uk/>

język niemiecki <http://www.goethe.de/z/demindex.htm#A25>

<http://www.sprachenzertifikate.de>

<http://www.WBTests.de>

Level 1 Waystage User	Level 2 Threshold User	Level 3 Independent User	Level 4 Competent User	Level 5 Good User
JĘZYK ANGIELSKI				
Key English Test (KET)	Preliminary English Test (PET)	First Certificate in English (FCE)	Certificate in Advanced English (CAE)	Certificate of Proficiency in English (CPE)
JĘZYK FRANCUSKI				
Certificat d'Etudes de Français Pratique 1 (CEFP 1)	Certificat d'Etudes de Français Pratique 2 (CEFP 2)	Diplôme de Langue Française (DL)	Diplôme Supérieur d'Etudes Françaises Modernes (DS)	Diplôme de Hautes Etudes Françaises (DHEF)
JĘZYK HISZPAŃSKI				
	Certificado Inicial de Español (CIE)	Diploma Básico de Español (DBE)		Diploma Superior de Español (DSE)
JĘZYK NIEMIECKI				
Grundbaustein Deutsch als Fremdsprache (GBS DaF)	Zertifikat Deutsch (ZD)		Zentrale Mittelstufenprüfung (ZMP)	Zentrale Oberstufenprüfung, Kleines Deutsches Sprachdiplom (ZOP) (KDS)
JĘZYK WŁOSKI				
Certificato di Conoscenza della Lingua Italiana Livello 1 (CELI 1)	Certificato di Conoscenza della Lingua Italiana Livello 2 (CELI 2)	Certificato di Conoscenza della Lingua Italiana Livello 3 (CELI 3)	Certificato di Conoscenza della Lingua Italiana Livello 4 (CELI 4)	Certificato di Conoscenza della Lingua Italiana Livello 5 (CELI 5)

język francuski <http://www.ciep.fr>

<http://www.alliancefr.org>

język hiszpański <http://www.diplomas.cervantes.es>

Poza dyplomami ALTE warto też wspomnieć o bardzo popularnych egzaminach amerykańskich:

TOEFL – Test of English as a Foreign Language,

TOEIC – Test of English in International Communication, austriackim dyplomem języka niemieckiego:

OESD – Österreichisches Sprachdiplom Deutsch

oraz certyfikatach zawodowych:

język angielski **BEC** -Business English Certificate

CEIBT – Certificate in English for International Business and Trade

EFB – English for Business

SEFIC – Spoken English for International Commerce

język niemiecki **ZdF** – Zertifikat Deutsch für den Beruf

PWD – Prüfung Wirtschaftsdeutsch International

TOEFL, **TOEIC** zdawać można w amerykańskich placówkach dyplomatycznych, najczęściej w formie komputerowej; **OESD** w Austriackim Forum Kultury (dawny Instytut Austriacki); **BEC**, **CEIBT** organizuje uniwersytet Cambridge i British Council; **EFB**, **SEFIC** przeprowadza LCCI (London Chamber of Commerce and Industry – Londyńska Izba Handlu i Przemysłu) a **ZdF**, **PWD** są egzaminami Goethe Institut.

Lista ta nie wyczerpuje oczywiście wszystkich certyfikatów językowych i instytucji wydających je.

Osoby, które posiadają certyfikaty ALTE z przynajmniej trzech różnych języków uzyskane w okresie 1.12.2000 – 31.07.2002, mogą wziąć udział w konkursie „*Plurlingual Certification Award*” z okazji Europejskiego Roku Języków Obcych (2001). Każdy uczestnik otrzyma prestiżowy certyfikat wielojęzyczny, a zwycięzcy w czterech kategoriach nagrodę po 500 euro każdy. Szczegóły uzyskać można na stronach internetowych ALTE (www.alte.org) i UCLES EFL (www.cambridge-efl.org). Jeżeli natomiast ktoś nie posiada jeszcze żadnego certyfikatu językowego, przed rozpoczęciem przygotowań do jego uzyskania warto dokładnie określić swój poziom. Można to zrobić także on-line, gdyż w internecie dostępnych jest wiele testów. Proponuję odwiedzić stronę szkoły lingwista (www.lingwista.pl), na której znajdują się testy kwalifikacyjne z angielskiego, francuskiego, niemieckiego i rosyjskiego. Po rozwiązaniu testu (multiple-choice – wielokrotnego wyboru), jednym kliknięciem” sprawdzić można swój stopień zaawansowania. Zamiast liczby punktów otrzymamy informację od jakiego poziomu zacząć należy dalszą naukę.

Bogusław Kubiak, kierownik Studium Języków Obcych PO, członek Komisji Egzaminacyjnej z Języka Angielskiego dla Przewodników Turystycznych i Pilotów Wycieczek przy Wojewodzie Opolskim

Bibliografia

- [1] ALTE (1998): ALTE Handbook of European Language Examination and Examination Systems, UCLES, Cambridge
- [2] ALTE (1998): Multilingual Glossary of Language Testing Terms, CUP, Cambridge.

[3] Council of Europe (1996): Modern Languages: Learning, Teaching, Assessment. A Common European Framework of Reference, Council of Europe Press, Strasbourg.

[4] van Ek, J.A. (1991): Objectifs de l'apprentissage des langues vivantes. Volume II: Niveaux, Conseil de l'Europe, Strasbourg.

[5] van Ek, J.A./Trim, J.M. (1991): Waystage Level 1990, CUP, Cambridge.

[6] North, B. (2000): The Development of a Common Framework Scale of Language Proficiency, Peter Lang, New York/Bern.

[7] Schneider G./North, B. (2001): Fremdsprachen können – was heisst das? Skalen zur Beschreibung, Beurteilung und Selbsteinschätzung der fremdsprachlichen Kommunikationsfähigkeit, Rüegger, Chur/Zurich.

Akcja informacyjna „Powitanie 2002”

W dniach 11 i 12 kwietnia br. w Hotelu Mercure w Opolu odbywały się Spotkania Edukacyjne pod hasłem „Matura i co dalej?”. Organizatorem było Zrzeszenie Studentów Polskich przy wsparciu Kuratorium Oświaty i organizacji regionalnych.

Dwudniowy program obejmował prelekcje dotyczące wyboru kierunków studiów i uczelni, źródeł pomocy finansowej oraz radzenia sobie ze stresem.

Była także „europejska” część spotkań, która składała się z badań ankietowanych co do opinii w kwestii przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.

W Akcji „Powitanie 2002” udział wzięły obie opolskie uczelnie państwowe prezentując na swoich stoiskach oferty edukacyjne. Materiały informacyjne o możliwościach kształcenia na Politechnice Opolskiej oraz porad co do wyboru kierunku studiów udzielały pracownice naszej uczelni: mgr **Maria Zielińska**, **Ewa Przystajko** i inż. **Diana Bańska**.

Stoisko naszej Uczelni licznie odwiedzała młodzież klas maturalnych oraz pedagodzy z naszego regionu.

M. Zielińska

Repertuar – maj 2002

- 1 (środa) godz. 19.00 **MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW** wg Jarosława Iwaszkiewicza, w reż. Marka Fiedora, Kaliskie Spotkania Teatralne – Festiwal Sztuki Aktorskiej w Kaliszu
- 3 (piątek) godz. 19.00 **CZARUJĄCY KOROWÓD...** Wernera Schwaba, w reż. Tomasza Hynka, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł
- 4 (sobota) godz. 19.00 **KOLACJA DLA GŁUPCA** Francisa Vebera, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Mała Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
- 5 (niedziela) godz. 18.00 **MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW** wg Jarosława Iwaszkiewicza, w reż. Marka Fiedora, Duża Scena, cena biletu – 18 zł. ulg. 12 zł.
- 9 (czwartek) godz. 11.00 **WILKI I OWCE** Aleksandra Ostrowskiego, w reż. Andrzeja Bubienia, Duża Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
godz. 18.00 **WILKI I OWCE** Aleksandra Ostrowskiego, w reż. Andrzeja Bubienia, Duża Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
- 10 (piątek) godz. 11.00 **WILKI I OWCE** Aleksandra Ostrowskiego, w reż. Andrzeja Bubienia, Duża Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
godz. 19.00 **INDYK** Sławomira Mrożka, w reż. Bartłomieja Wyszomirskiego, Mała Scena, cena biletu – 17 zł. ulg. 11 zł.
- 11 (sobota) godz. 19.00 **NIEWINNI** Hermana Brocha, w reż. Marka Fiedora, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł.
- 12 (niedziela) godz. 18.00 **NIEWINNI** Hermana Brocha, w reż. Marka Fiedora, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł.
- 14 (wtorek) godz. 11.00 **INDYK** Sławomira Mrożka, w reż. Bartłomieja Wyszomirskiego, Mała Scena, cena biletu – 17 zł. ulg. 11 zł.
godz. 18.00 **SCENA NOWEJ DRAMATURGII**
- 15 (środa) godz. 11.00 **INDYK** Sławomira Mrożka, w reż. Bartłomieja Wyszomirskiego, Mała Scena, cena biletu – 17 zł. ulg. 11 zł.
godz. 18.00 **CZARUJĄCY KOROWÓD...** Wernera Schwaba, w reż. Tomasza Hynka, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł. – **PREMIERA STUDENCKA I**
- 16 (czwartek) godz. 11.00 **INDYK** Sławomira Mrożka, w reż. Bartłomieja Wyszomirskiego, Mała Scena, cena biletu – 17 zł. ulg. 11 zł.
godz. 18.00 **CZARUJĄCY KOROWÓD...** Wernera Schwaba, w reż. Tomasza Hynka, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł. – **PREMIERA STUDENCKA II**
- 17 (piątek) godz. 19.00 **CZARUJĄCY KOROWÓD...** Wernera Schwaba, w reż. Tomasza Hynka, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł.
- 18 (sobota) godz. 18.00 **SYTUACJE RODZINNE** Biljany Srbljanović, w reż. Marka Fiedora, Mała Scena, cena biletu – 16 zł., ulg. 10 zł.
godz. 19.30 **TAJEMNICZY MR. LOVE** Karoline Leach, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Scena na Parterze, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.

- 19 (niedziela) godz. 18.00 **SYTUACJE RODZINNE** Biljany Srbljanović, w reż. Marka Fiedora, Mała Scena, cena biletu – 16 zł., ulg. 10 zł.
godz. 19.30 **TAJEMNICZY MR. LOVE** Karoline Leach, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Scena na Parterze, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
- 22 (środa) godz. 11.00 **KALEKA Z INISHMAAN** Martina McDonagha, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Mała Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
godz. 18.00 **KALEKA Z INISHMAAN** Martina McDonagha, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Mała Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
- 23 (czwartek) godz. 11.00 **MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW** wg Jarosława Iwaszkiewicza, w reż. Marka Fiedora, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł.
- 24 (piątek) godz. 11.00 **MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW** wg Jarosława Iwaszkiewicza, w reż. Marka Fiedora, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł.
godz. 19.00 **MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW** wg Jarosława Iwaszkiewicza, w reż. Marka Fiedora, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł.
- 25 (sobota) godz. 19.00 **KALEKA Z INISHMAAN** Martina McDonagha, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Mała Scena, **SPEKTAKL ZAMKNIĘTY**
- 26 (niedziela) godz. 18.00 **MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW** wg Jarosława Iwaszkiewicza, w reż. Marka Fiedora, Duża Scena, cena biletu – 18 zł., ulg. 12 zł.
- 28 (wtorek) godz. 11.00 **KALEKA Z INISHMAAN** Martina McDonagha, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Mała Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
- 29 (środa) godz. 11.00 **KOLACJA DLA GŁUPCA** Francisa Vebera, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Mała Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
godz. 19.00 **KOLACJA DLA GŁUPCA** Francisa Vebera, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Mała Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.
- 30 (czwartek) **SYTUACJE RODZINNE** Biljany Srbljanović, w reż. Marka Fiedora, **FESTIWAL 'NOWY DRAMAT' W MOSKWIE**
- 31 (piątek) godz. 19.00 **KOLACJA DLA GŁUPCA** Francisa Vebera, w reż. Bartosza Zaczykiewicza, Mała Scena, cena biletu – 17 zł., ulg. 11 zł.

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

7(103) kwiecień 2002

Spis treści

Wywiad z...	3
Wybory	5
Z kalendarza rektorów	16
Rektor Piotr Wach honorowym senatorem uczelni w Stuttgarcie	17
Wystąpienie rektora, prof. Piotra Wacha	18
Nowe bazy czasopism elektronicznych EIFL-EBSCO w Politechnice Opolskiej	18
Wspomnienie o prof. Jerzym WRÓBLEWSKIM	20
Socrates, Leonardo da Vinci, Programy Ramowe	21
Wieści z wydziałów	23
W środowisku akademickim	28
Rozważania	31
Informator kulturalny	34

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Miesięcznik informacyjny
Politechniki Opolskiej
Rok XI, nr 7(103), kwiecień 2002 r.

Redaguje zespół:

Elżbieta Ciecocińska – grafik
Małgorzata Kalinowska – korekta
Współpracownicy wydziałowi:
Mirosława Szewczyk (WZiP),
Jolanta Dembicka (WM),
Andrzej Stodziński (WB),
Jolanta Ukarma (WEiA).

Stale współpracują:

Elżbieta Czaja
Urszula Mazur
Janusz Fijak

Sławoj Dubiel, Wojciech Brzeszczak –
zdjęcia

Krystyna Duda – redaktor naczelny
Waldemar Szweda – skład i łamanie

Wydano w Oficynie Wydawniczej Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole.

Druk: Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole.
Redakcja: ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole, tel. 400 62 84, e-mail: oficyna@polo.po.opole.pl

Zamówienie: 30/2002. Nakład 850 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.